

Lagrådsremiss

Ersättning för höga sjuklönekostnader

Regeringen överlämnar denna remiss till Lagrådet.

Visby den 3 juli 2014

Ulf Kristersson

Kjell Rempler
(Socialdepartementet)

Lagrådsremissens huvudsakliga innehåll

I lagrådsremissen lämnas förslag om att det nuvarande högkostnads-skyddet för sjuklönekostnader ersätts av en ny ersättning för höga sjuklönekostnader. Förslaget innebär att en arbetsgivare kommer att få kompensation för den del av sjuklönekostnaden som överstiger en viss andel av arbetsgivarens totala lönekostnad. Ersättning ska kunna lämnas med högst 250 000 kronor per arbetsgivare och år. Förslaget omfattar de arbetsgivare som lämnar arbetsgivardeklaration. Syftet med ersättningen är att minska den börda arbetsgivarnas sjuklönekostnader kan utgöra. Det är särskilt de små företagen med höga sjuklönekostnader som ska avlastas denna börda.

Det föreslås även att en arbetsgivare ska lämna uppgift till Skatteverket om sin bruttokostnad för sjuklön, enligt lagen (1991:1047) om sjuklön, i samband med den månadsvisa arbetsgivardeklarationen. På grundval av denna uppgift ska Försäkringskassan en gång om året pröva rätten till och besluta om ersättning för höga sjuklönekostnader. Ersättningen ska tillgodoföras arbetsgivaren genom kreditering på dennes skattekonto. Förslaget syftar till att säkra att ersättningsberättigade får den ersättning de har rätt till samt att minska den administrativa börda som i dag faller på arbetsgivare som söker ersättning från högkostnads-skyddet.

Bestämmelserna föreslås träda i kraft den 1 januari 2015.

Innehållsförteckning

1	Beslut	4
2	Lagtext	5
2.1	Förslag till lag om ändring i lagen (1991:1047) om sjuklön	5
2.2	Förslag till lag om kreditering på skattekonto av ersättning för sjuklönekostnader	9
2.3	Förslag till lag om ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet	10
3	Ärendet och dess beredning	13
4	Bakgrund	13
5	Ny ersättning för höga sjuklönekostnader	16
6	Administration	22
6.1	Rättelser och omprövning	29
6.2	Sekretess	31
6.3	Skatteverkets behandling av personuppgifter	32
6.4	Behandling av personuppgifter gällande socialförsäkringsförmåner	34
6.5	Proportionalitetsbedömning	35
6.6	Förhållandet mellan ersättningarna för höga sjuklönekostnader respektive sjuklönekostnader inom högriskskyddet	38
6.7	Ersättning i förskott	39
7	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	40
8	Konsekvenser	41
8.1	Konsekvenser för arbetsgivare	41
8.1.1	Den nya ersättningen	41
8.1.2	Typfall	42
8.1.3	Tröskeeffekter	43
8.1.4	Förslagets påverkan på förebyggande arbetsmiljöarbete och anställdas sjukfrånvaro	44
8.1.5	Den nya administrativa ordningen	44
8.2	Statsstödsregler	46
8.3	Konsekvenser för den enskilde	46
8.3.1	Den nya administrativa ordningen	46
8.4	Konsekvenser för myndigheter	47
8.4.1	Försäkringskassan	47
8.4.2	Skatteverket	47
8.4.3	De allmänna förvaltningsdomstolarna	48
8.5	Konsekvenser för kommuner och landsting	48
8.6	Statistik	48
8.7	Oavsiktliga och avsiktliga fel	49

8.8	Konsekvenser för statens budget	49
8.9	Behov av uppföljning	50
9	Författningskommentar	51
9.1	Förslaget till lag om ändring i lagen (1991:1047) om sjuklön	51
9.2	Förslaget till lag om kreditering på skattekonto av ersättning för sjuklönekostnader	53
9.3	Förslaget till lag om ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet	54
Bilaga 1	Författningsförslag i Ds 2014:15	55
Bilaga 2	Remissinstanser till Ds 2014:15	69

1 Beslut

Regeringen har beslutat att inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om ändring i lagen (1991:1047) om sjuklön,
2. lag om kreditering på skattekonto av ersättning för sjuklönekostnader,
3. lag om ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.

2 Lagtext

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till lag om ändring i lagen (1991:1047) om sjuklön

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1991:1047) om sjuklön dels att 17, 17 a, 26 och 28 §§ ska ha följande lydelse, dels att det ska införas tre nya paragrafer, 17 b–17 d §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

17 §¹

En arbetsgivare vars kostnader för sjuklön enligt 6 §, inklusive därpå belöpande avgifter och skatt, under ett kalenderår överstiger *två och en halv gång* den beräknade genomsnittliga årliga sjuklönekostnaden för samtliga arbetsgivare erhåller efter ansökan ersättning från Försäkringskassan för överskjutande del av sjuklönekostnaden, dock med den begränsning som följer av 17 a § första stycket.

En arbetsgivare vars kostnader för sjuklön enligt 6 §, inklusive därpå belöpande avgifter och skatt, under ett kalenderår överstiger *en viss del av dennes totala lönekostnader, inklusive därpå belöpande avgifter och skatt* får, med den begränsning som följer av 17 a § första stycket, ersättning med högst 250 000 kronor för överskjutande del av sjuklönekostnaden enligt följande. Ersättning för sjuklönekostnaden lämnas till den del kostnaden överstiger

- 0,5 procent av den totala lönekostnaden om arbetsgivarens lönekostnad uppgår till högst 3 miljoner kronor årligen,
- 0,9 procent av den totala lönekostnaden om arbetsgivarens lönekostnad överstiger 3 men inte 6 miljoner kronor årligen,
- 1,2 procent av den totala lönekostnaden om arbetsgivarens lönekostnad överstiger 6 men inte 12 miljoner kronor årligen,
- 1,3 procent av den totala lönekostnaden om arbetsgivarens lönekostnad överstiger 12 men inte 20 miljoner kronor årligen, och
- 1,5 procent av den totala löne-

¹ Senaste lydelse 2010:422.

kostnaden om arbetsgivarens lönekostnad överstiger 20 miljoner kronor årligen.

Med avgifter och skatt enligt första stycket avses avgifter enligt socialavgiftslagen (2000:980) och lagen (1994:1920) om allmän löneavgift samt skatt enligt lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster.

17 a §²

Ersättning enligt 17 § lämnas inte för arbetsgivarens kostnader för sjuklön till arbetstagare för vilka beslut enligt 13 § gäller.

Ersättning enligt 17 § ska minskas med det belopp Försäkringskassan har betalat ut till en arbetsgivare enligt 16 §, om utbetalningen har gjorts under det kalenderår som ersättningen enligt 17 § avser.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om villkor för rätten till ersättning för sjuklönekostnader enligt 17 §.

17 b §³

En arbetsgivare ska i samband med sådan arbetsgivardeklaration som avses i 26 kap. 3 § skatteförfarandelagen (2011:1244) lämna uppgift om sin kostnad för sjuklön enligt 6 § inklusive avgifter och skatt enligt 17 § andra stycket.

Försäkringskassan ska fatta beslut om ersättning för kostnader för sjuklön enligt 17 § efter kalenderårets utgång och beräkna ersättningens storlek med ledning av uppgifter från Skatteverket.

En arbetsgivare som har lämnat uppgift om sin kostnad för sjuklön enligt första stycket är skyldig att på begäran lämna Försäkringskassan de handlingar och uppgifter som Försäkringskassan behöver för att kunna pröva rätten till ersättning. Om arbetsgivaren inte uppfyller begäran, kan ärendet ändå komma att avgöras.

² Senaste lydelse 2010:421.

³ Tidigare 17 b § upphävd genom 2004:1240.

17 c §

När Försäkringskassan har beviljat ersättning enligt 17 § ska Försäkringskassan, oavsett om det föreligger sekretess, lämna Skatteverket de uppgifter som behövs för kreditering på arbetsgivarens skattekonto. Uppgifterna får lämnas på medium för automatiserad behandling. Ersättningen ska tillgodoföras enligt lagen (2014:000) om kreditering på skattekonto av ersättning för sjuklönekostnader.

17 d §

Försäkringskassan beslutar om förskott på ersättning enligt 17 § efter ansökan av en arbetsgivare. Bestämmelserna i 17 c § ska tillämpas på motsvarande sätt på förskott.

26 §⁴

I fråga om Försäkringskassans handläggning av ärenden enligt 10, 11, 13, 14, 16, 17 och 20 §§ samt 24 § andra stycket och 27 § andra stycket tillämpas följande föreskrifter i socialförsäkringsbalken:

- 107 kap. 9 och 10 §§ om förbud mot utmätning och överlåtelse,
- 107 kap. 12 § om preskription,
- 108 kap. 2, 11 och 22 §§ om återbetalningsskyldighet,
- 108 kap. 15, 16, 19 och 21 §§ om ränta,
- 110 kap. 13 § och 31 § första stycket samt 115 kap. 4 § om skyldighet att lämna uppgifter,
- 110 kap. 14 § 1 och 2 om utredningsåtgärder,
- 110 kap. 39 och 42 §§ om undantag från sekretess,
- 110 kap. 52 § första stycket 2 och andra stycket samt 53 § om indragning eller nedsättning av ersättning,
- 112 kap. 2 och 3 §§ samt 108 kap. 10 § om interimistiska beslut.

I fråga om Försäkringskassans handläggning av ärenden enligt 10, 11, 13, 14, 16, 17, 17 d och 20 §§ samt 24 § andra stycket och 27 § andra stycket tillämpas följande föreskrifter i socialförsäkringsbalken:

⁴ Senaste lydelse 2010:1248.

28 §⁵

De föreskrifter om omprövning och ändring av Försäkringskassans beslut som finns i 113 kap. 3–9 §§ socialförsäkringsbalken ska tillämpas på motsvarande sätt i fråga om

– beslut enligt 10 eller 13 §, 14 § andra meningen, 16, 17 eller 20 § eller 24 § andra stycket, samt

– beslut att inte avge yttrande enligt 27 § andra stycket.

Vidare ska föreskrifterna i 113 kap. 10–17, 19, 20 och 21 §§ socialförsäkringsbalken om överklagande av Försäkringskassans eller domstols beslut tillämpas på motsvarande sätt i fråga om beslut enligt 10 § första stycket 2, 13 §, 14 § andra meningen, 16, 17 eller 20 § eller 24 § andra stycket.

– beslut enligt 10 eller 13 §, 14 § andra meningen, 16, 17, 17 d eller 20 § eller 24 § andra stycket, samt

– beslut att inte avge yttrande enligt 27 § andra stycket.

Vidare ska föreskrifterna i 113 kap. 10–17, 19, 20 och 21 §§ socialförsäkringsbalken om överklagande av Försäkringskassans eller domstols beslut tillämpas på motsvarande sätt i fråga om beslut enligt 10 § första stycket 2, 13 §, 14 § andra meningen, 16, 17, 17 d eller 20 § eller 24 § andra stycket.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.
 2. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för sjuklönekostnader för tid före ikraftträdandet.

⁵ Senaste lydelse 2013:93.

2.2 Förslag till lag om kreditering på skattekonto av ersättning för sjuklönekostnader

Härigenom föreskrivs följande.

1 § Ersättning för kostnader för sjuklön enligt 17 eller 17 d § lagen (1991:1047) om sjuklön ska tillgodoföras arbetsgivaren genom kreditering på sådant skattekonto som avses i 61 kap. 1 § skatteförfarandelagen (2011:1244).

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

2.3 Förslag till lag om ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 1 och 4 §§ samt 2 kap. 2 och 3 §§ lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet¹ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 §²

Denna lag tillämpas vid behandling av personuppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet och i verkets handläggning enligt lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter *och* lagen (2013:948) om stöd vid korttidsarbete, om behandlingen är helt eller delvis automatiserad eller om uppgifterna ingår i eller är avsedda att ingå i en strukturerad samling av personuppgifter som är tillgängliga för sökning eller sammanställning enligt särskilda kriterier.

Denna lag tillämpas vid behandling av personuppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet och i verkets handläggning enligt lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter, lagen (2013:948) om stöd vid korttidsarbete *och lagen (1991:1047) om sjuklön*, om behandlingen är helt eller delvis automatiserad eller om uppgifterna ingår i eller är avsedda att ingå i en strukturerad samling av personuppgifter som är tillgängliga för sökning eller sammanställning enligt särskilda kriterier.

Bestämmelserna i 4–6 och 8 §§ samt 2 kap. gäller även vid behandling av uppgifter om juridiska personer och avlidna.

4 §³

Uppgifter får behandlas för tillhandahållande av information som behövs hos Skatteverket för

1. fastställande av underlag för samt bestämmande, redovisning, betalning och återbetalning av skatter och avgifter,
2. bestämmande av pensionsgrundande inkomst,
3. fastighetstaxering,
4. revision och annan analys- eller kontrollverksamhet,
5. tillsyn samt lämplighets- och tillståndsprövning och annan liknande prövning,
6. handläggning
 - a) enligt lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter och
 - b) av andra frågor om ansvar för någon annans skatter och avgifter,

¹ Senaste lydelse av lagens rubrik 2003:670.

² Senaste lydelse 2013:963.

³ Senaste lydelse 2013:645.

7. fullgörande av ett åliggande som följer av ett för Sverige bindande internationellt åtagande,

8. verksamheten med bouppteckningar och dödsboanmälningar enligt ärvdabalken,

9. hantering av underrättelser från arbetsgivare om anställning av utlänningar som avses i lagen (2013:644) om rätt till lön och annan ersättning för arbete utfört av en utlänning som inte har rätt att vistas i Sverige, *och*

10. tillsyn, kontroll, uppföljning och planering av verksamheten.

9. hantering av underrättelser från arbetsgivare om anställning av utlänningar som avses i lagen (2013:644) om rätt till lön och annan ersättning för arbete utfört av en utlänning som inte har rätt att vistas i Sverige,

10. *hantering av uppgifter om sjuklönekostnad, och*

11. tillsyn, kontroll, uppföljning och planering av verksamheten.

Uppgifter som får behandlas enligt första stycket får även behandlas för tillhandahållande av information som behövs i Skatteverkets brottsbekämpande verksamhet enligt lagen (1997:1024) om Skatteverkets medverkan i brottsutredningar.

2 kap.

2 §⁴

I databasen får uppgifter behandlas om personer som omfattas av verksamhet enligt 1 kap. 4 § 1–9. Uppgifter om andra personer får behandlas om det behövs för handläggningen av ett ärende.

I databasen får uppgifter behandlas om personer som omfattas av verksamhet enligt 1 kap. 4 § 1–10. Uppgifter om andra personer får behandlas om det behövs för handläggningen av ett ärende.

3 §⁵

För de ändamål som anges i 1 kap. 4 § får följande uppgifter behandlas i databasen:

1. en fysisk persons identitet, medborgarskap, bosättning och familjeförhållanden,

2. en juridisk persons identitet, säte, ägarförhållanden samt firma-tecknare och andra företrädare,

3. registrering för skatter och avgifter,

4. underlag för fastställande av skatter och avgifter,

5. bestämmande av skatter och avgifter,

6. underlag för fastighetstaxering,

7. revision och annan kontroll av skatter och avgifter,

8. uppgifter som behövs för handläggning enligt lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter,

9. avgiftsskyldighet till ett registrerat trossamfund och medlemskap i fackförening,

⁴ Senaste lydelse 2013:645.

⁵ Senaste lydelse 2013:963.

10. yrkanden och grunder i ett ärende,
11. beslut, betalning, redovisning och övriga åtgärder i ett ärende,
12. uppgifter som behövs i verksamheten med bouppteckningar och dödsboanmälningar enligt ärvdabalken,
13. uppgifter som behövs vid hantering av underrättelser från arbetsgivare om anställning av utlänningar som avses i lagen (2013:644) om rätt till lön och annan ersättning för arbete utfört av en utlänning som inte har rätt att vistas i Sverige, *och*
14. uppgifter som behövs för handläggning enligt lagen (2013:948) om stöd vid korttidsarbete.
13. uppgifter som behövs vid hantering av underrättelser från arbetsgivare om anställning av utlänningar som avses i lagen (2013:644) om rätt till lön och annan ersättning för arbete utfört av en utlänning som inte har rätt att vistas i Sverige,
14. uppgifter som behövs för handläggning enligt lagen (2013:948) om stöd vid korttidsarbete, *och*
15. *uppgifter som behövs för handläggning enligt lagen (1991:1047) om sjuklön.*

I databasen får även andra uppgifter behandlas som behövs för fullgörande av ett åliggande som följer av ett för Sverige bindande internationellt åtagande.

Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter som får behandlas i databasen enligt första stycket.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

3 Ärendet och dess beredning

Regeringen har i budgetpropositionen för 2014, utgiftsområde 10, aviserat att den avser att se över konstruktionen av högkostnadsskyddet mot sjuklönekostnader i syfte att förbättra småföretagens situation. I översynen ingår frågan att pröva möjligheten att differentiera högkostnadsskyddet utifrån företagsstorlek. En arbetsgrupp med tjänstemän från Socialdepartementet, Näringsdepartementet och Finansdepartementet har genomfört en översyn av förmånen vilken har resulterat i Ds 2014:15 Ersättning för höga sjuklönekostnader. Arbetsgruppens författningsförslag finns i *bilaga 1*. Arbetsgruppens promemoria har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 2*. En sammanställning av remissyttrandena finns tillgänglig i Socialdepartementet (dnr S2014/3552/SF). I denna lagrådsremiss behandlas arbetsgruppens lagförslag. Arbetsgruppens övriga förslag bereds för närvarande i Regeringskansliet. Som framgår av 2014 års ekonomiska vårproposition (prop. 2013/14:100) är avsikten att förslagen ska träda i kraft den 1 januari 2015.

4 Bakgrund

Arbetsgivarnas sjuklöneansvar

Sedan 1992 utges vid korta sjukfall sjuklön till de flesta arbetstagare enligt lagen (1991:1047) om sjuklön. Från och med den andra till och med den fjortonde dagen av varje sjukperiod (sjuklöneperioden) får arbetstagaren behålla 80 procent av den lön och andra anställningsförmåner som skulle ha utbetalats om han eller hon fullgjort sina arbetsuppgifter. För den första dagen i sjuklöneperioden (karensdagen) betalas ingen ersättning. Arbetstagarens rätt till sjuklön gäller från och med den första dagen av anställningstiden. Den som är anställd kortare tid än en månad har dock bara rätt till sjuklön om vissa kvalifikationsvillkor är uppfyllda. Uppdragstagare och egenföretagare omfattas inte av sjuklönesystemet. De omfattas i stället av reglerna i socialförsäkringsbalken från och med den första sjukdagen. Lagen om sjuklön är tvingande till arbetstagarens förmån. Från vissa av lagens regler får dock avvikelser göras genom kollektivavtal som på arbetstagar sidan slutits eller godkänts av en sådan central arbetstagarorganisation som avses i lagen (1976:580) om medbestämmande i arbetslivet. Bland annat får den närmare beräkningen av lön och andra anställningsformer ske utifrån bransch- och arbetsanpassade avtalsbestämmelser. Någon principiell avvikelse från lagens sjuklönenivåer är dock inte avsedd.

Syftet med arbetsgivarnas sjuklöneansvar är att arbetsgivarna ska bära ett ansvar för de anställdas arbetsmiljö och hälsa.

De flesta arbetstagare som blir sjuka tillfrisknar inom en vecka. Av sjuklöneperiodens två veckor är det därför den första veckan som är den mest kostsamma för arbetsgivarna. Drygt tre fjärdedelar av arbetsgivar-

nas kostnad beräknas kunna hänföras till den första veckan. Arbetsgivarnas sjuklönekostnader uppgick 2013 till ca 14 miljarder kronor vilket knappt motsvarar 0,8 procent av företagens årliga lönekostnader.

Högekostnadsskyddets syfte och utformning

Det befintliga högekostnadsskyddet mot sjuklönekostnader trädde i kraft den 1 juli 2010. I propositionen Trygghetssystem för företagare (prop. 2009/10:120) framgår att syftet med högekostnadsskyddet är att särskilt de små företagen ska våga anställa fler personer. Vidare framför regeringen att sjuklöneansvaret utgör ett ekonomiskt risktagande och att små och speciellt nystartade företag är särskilt känsliga för denna risk.

Högekostnadsskyddet omfattar samtliga arbetsgivare på arbetsmarknaden, dvs. både privata och offentliga arbetsgivare inklusive bl.a. kommuner och landsting. Skyddet innebär att en arbetsgivare kan få ersättning av Försäkringskassan för sjuklönekostnader som under ett kalenderår överstiger två och en halv gånger (2,5) den genomsnittliga årliga sjuklönekostnaden för samtliga arbetsgivare. Med kostnad för sjuklön avses även arbetsgivaravgifter enligt socialavgiftslagen (2000:980) och allmän löneavgift enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift. Ersättningen ska dock inte täcka sjuklönekostnader för medarbetare som har blivit beviljade särskilt högriskskydd.

Administrationn av högekostnadsskyddet

Försäkringskassan administrerar förmånen som kan erhållas efter ansökan. Myndigheten fastställer årligen i maj månad, med hjälp från Statistiska centralbyrån, den genomsnittliga sjuklönekostnaden för samtliga arbetsgivare för föregående år. När den genomsnittliga sjuklönekostnaden är fastställd kan Försäkringskassan besluta om ersättning till den arbetsgivare som har ansökt om det.

Arbetsgivare har möjlighet att ansöka om ersättning i förskott för sjuklönekostnader som kan uppkomma under ett år. För förskottsbetalningar gör Försäkringskassan en slutlig reglering i maj året efter.

På Försäkringskassans hemsida finns ett verktyg som arbetsgivare kan använda för att räkna ut om det är sannolikt att de är berättigade till högekostnadsskyddet.

Förmånen handläggs i dag helt manuellt.

Uppföljning av högekostnadsskyddet

Uppgifter från Försäkringskassan visar att det är de större arbetsgivarna som i störst utsträckning, beloppsmässigt, tar del av förmånen. År 2012 gick 75 procent av det utbetalda beloppet till en handfull arbetsgivare med fler än 250 anställda. Drygt hälften av de arbetsgivare som beviljas högekostnadsskydd 2012 var arbetsgivare med 1–9 anställda. De erhöll dock tillsammans knappt 8 procent av de totalt 56 miljoner kronor som utbetalades för 2012.

Tabell 1, Utbetalda ersättningar från högkostnadsskyddet 2012

Storleksgrupp	Ansökningar	Beviljade	Utbetalt belopp	Andel
1-9	237	181 (76%)	4 276 000	7,6%
10-49	203	119 (59%)	5 834 000	10,4%
50-249	46	24 (52%)	3 308 000	5,9%
250+	19	6 (32%)	42 407 000	75,8%
Okänd/eller noll	14	7	138 000	0,25%
Storleksgrupp	519	337	55 963 000	100%

Källa: Försäkringskassan.

Som framgår av tabell 1 tog Försäkringskassan 2012 emot ca 500 ansökningar om högkostnadsskydd. De beräkningar arbetsgruppen gjorde visar att antalet ersättningsberättigade bör uppgå till ca 8 500. Många arbetsgivare som skulle kunna söka högkostnadsskydd avstår således från att göra det. Närmare uppgifter om vilka arbetsgivare som söker och uppstår ersättning är sekretessbelagda uppgifter.

Sjukfrånvaro bland olika arbetsgivare

Sjukfrånvaron ser olika ut mellan olika sektorer och mellan olika stora arbetsgivare. Offentliga arbetsgivare har i regel högre sjukfrånvaro än privata. Mindre arbetsgivare har generellt sett betydligt lägre sjukfrånvaro än större arbetsgivare. Arbetsgivare med tre anställda har i genomsnitt en sjuklönedag per anställd och år. Arbetsgivare med 25 medarbetare har i genomsnitt två sjuklönedagar per anställd och år medan arbetsgivare med över 400 anställda har dubbelt så många sjuklönedagar, dvs. 4 dagar per anställd och år. Små arbetsgivares lägre sjukfrånvaro har sannolikt flera förklaringar. Under alla omständigheter finns särskilda arbetsmiljöutmaningar hos de mindre arbetsgivarna.

Problem med det befintliga högkostnadsskyddet

Som framgår ovan utgår det befintliga högkostnadsskyddet ifrån den genomsnittliga sjuklönekostnaden för samtliga arbetsgivare. Detta innebär att ingen hänsyn tas till den variation i sjukfrånvaro som råder mellan olika stora arbetsgivare. Små arbetsgivare behöver ha sjuklönekostnader som är flera gånger högre än vad de i genomsnitt har för att komma ifråga för skyddet. Beräkningar visar att de riktigt små arbetsgivarna, för vilka sjuklönekostnadens andel av lönekostnaden uppgår till ca 0,3 procent, behöver ha nära sju gånger så höga sjuklönekostnader som de i genomsnitt har för att komma ifråga för högkostnadsskyddet. De stora arbetsgivarna, som driver upp genomsnittet, behöver däremot bara ha sjuklönekostnader som knappt överstiger två och en halv gånger vad de i genomsnitt har för kostnader. På detta vis missgynnas de små arbetsgivarna av dagens system och skyddet kommer dem inte till del såsom det var tänkt.

Det befintliga högkostnadsskyddet nyttjas som ovan nämnts i mycket låg utsträckning. Flera orsaker kan sannolikt förklara det låga nyttjandet av förmånen. En förklaring kan vara att arbetsgivare avstår från att söka förmånen utifrån bedömningen att de inte tror sig nå upp till de nivåer

som krävs för att skyddet ska träda in. En annan förklaring kan vara att många arbetsgivare ännu inte har kännedom om förmånens existens. Ytterligare en förklaring kan vara att förmånen är förknippad med ett betungande ansökningsförfarande. Enligt information från några arbetsgivarorganisationer är den administrativa bördan i själva ansökningsförfarandet en starkt bidragande orsak till att dagens system inte används. Organisationerna anser att administrationen kring förmånen behöver förenklas och effektiviseras. Ett begränsat behov av förmånen kan naturligtvis också vara en anledning. Det risktagande och den börda sjuklöneansvaret kan utgöra talar emellertid emot detta.

Ytterligare ett problem med det befintliga högkostnadsskyddet är att det inte är tillräckligt förutsebart. I dag fastställs den genomsnittliga sjuklönekostnaden för samtliga arbetsgivare i maj för föregående år och först därefter kan Försäkringskassan besluta om ersättning till de arbetsgivare som har ansökt om det. Detta medför att det är svårt för företagen att beräkna exakt vid vilka kostnader högkostnadsskyddet träder in.

5 Ny ersättning för höga sjuklönekostnader

Regeringens förslag: Nuvarande högkostnadsskydd mot sjuklönekostnader ska ersättas med en ny ersättning för vissa sjuklönekostnader.

En arbetsgivare ska för ett kalenderår få ersättning med högst 250 000 kronor för sin sjuklönekostnad till den del den överstiger

- 0,5 procent av den totala lönekostnaden om arbetsgivarens lönekostnad uppgår till högst 3 miljoner kronor årligen,
- 0,9 procent av den totala lönekostnaden om arbetsgivarens lönekostnad överstiger 3 men inte 6 miljoner kronor årligen,
- 1,2 procent av den totala lönekostnaden om arbetsgivarens lönekostnad överstiger 6 men inte 12 miljoner kronor årligen,
- 1,3 procent av den totala lönekostnaden om arbetsgivarens lönekostnad överstiger 12 men inte 20 miljoner kronor årligen, och
- 1,5 procent av den totala lönekostnaden om arbetsgivarens lönekostnad överstiger 20 miljoner kronor årligen.

Arbetsgruppens förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: En majoritet av de remissinstanser som yttrar sig över förslaget tillstyrker det eller har inget att erinra mot det. *Landsorganisationen i Sverige (LO)* och *Tjänstemännens Centralorganisation (TCO)* anser att förslaget i stället borde hanteras i en bredare överenskommelse inom den parlamentariska socialförsäkringsutredningen. LO avstyrker förslaget på flera grunder, bl.a. utifrån att det ensidigt gynnar arbetsgivarna. Båda instanserna kan tänka sig att minska arbetsgivarnas ansvar för kortvarig sjukfrånvaro i utbyte mot att deras ansvar för långvarig sjukfrånvaro ökar eller att det upprättas en rehabiliterings- och omställningspakt. *Inspektionen för socialför-*

säkringen (ISF) avstyrker förslaget och anser att det befintliga systemet fungerar för den risk som de små företagen har. ISF påpekar att ett införande av en differentiering i en del av socialförsäkringen vore ett avsteg från enhetlighetsprincipen och att det finns principiella invändningar mot ett sådant avsteg. ISF föreslår att alternativa sätt att konstruera försäkringen bör analyseras. *Statskontoret* saknar en grundläggande analys och bedömning av varför det befintliga högkostnads-skyddet inte nyttjas i större utsträckning. *Kammarrätten i Göteborg* anser att det kan finnas anledning att överväga vilken författningsform som bör väljas för att uppnå den flexibilitet som förordas gällande procentsatserna i 17 § lagen (1991:1047) om sjuklön. Av motsvarande skäl bör det enligt kammarrätten övervägas om det föreslagna takbeloppet istället ska anges som en andel av prisbasbeloppet. *Sveriges akademikers centralorganisation (Saco)* tycker att det är positivt att höja ersättningen för höga sjuklönekostnader för de mindre företagen då detta enligt Saco kan bidra till att minska försiktigheten vid anställning av personal, vilket skulle kunna främja anställningsbenägenheten generellt. Saco, med flera, ser tröskeleffekterna som ett potentiellt problem särskilt för de mindre företagen som växer och nyanställer. *Akademikerförbundet SSR* förordar en annan grundkonstruktion där sjuklöneansvaret helt tas bort från arbetsgivarna eller minskas men anser att förslaget är rimligt väl avvägt givet att sjuklöneansvaret ska kvarstå. *Institutet för arbetsmarknads- och utbildningspolitisk utvärdering (IFAU)* anger att det viktigaste belägget för att nuvarande högkostnadsskydd missgynnar små arbetsgivare är den väl belagda omständigheten att sjukfrånvaron generellt är lägre ju mindre arbetsgivaren är.

Skälen för regeringens förslag

En ny differentierad ersättning för höga sjuklönekostnader

Syftet med arbetsgivarnas sjuklöneansvar är att arbetsgivarna ska bära ett ansvar för de anställdas arbetsmiljö och hälsa. Mindre företag har generellt sett betydligt lägre sjukfrånvaro än större företag. Sjuklöneansvaret utgör emellertid ett ekonomiskt risktagande oavsett om företaget har en god arbetsmiljö eller inte. Små och speciellt nystartade företag som är på väg att etablera sig är särskilt känsliga för denna risk, eftersom de ofta har dålig likviditet och små resurser i övrigt för att hantera oväntade kostnadsökningar. En del av sjukfallen, orsakade av faktorer som ligger utanför arbetsplatsen, kan från arbetsgivarens sida vara svåra att förhindra eller förebygga. Risken för höga sjuklönekostnader kan antas bidra till att önskvärda anställningar inte alltid kommer till stånd och att företagen inte expanderar på det sätt som vore önskvärt och möjligt.

Regeringen kan konstatera att det befintliga högkostnadsskyddet används i mycket låg utsträckning. Regeringen kan också konstatera att förmånens konstruktion missgynnar de små arbetsgivarna vilka generellt sett har betydligt lägre sjukfrånvaro än vad arbetsgivare i genomsnitt har. Utfallet tyder på att skyddet inte kommer de små företagen till del såsom det var tänkt.

Mot bakgrund av detta finner regeringen att det finns skäl att föreslå ett förändrat högkostnadsskydd som beaktar att sjukfrånvaron bland arbets-

givare ser olika ut, förbättrar småföretagens situation och omfattar samtliga arbetsgivare. Det är dessutom regeringens ambition att skapa ett skydd som är förutsebart samt administrativt enkelt att ta del av. Regeringen föreslår att det nuvarande högkostnadsskyddet ersätts av en ny ersättning för sjuklönekostnader. Den nya ersättningen bör vara differentierad på så sätt att samtliga arbetsgivare grupperas i fem storleksklasser utifrån deras totala lönekostnader. Förslaget innebär att arbetsgivare kommer att få kompensation för den del av sina sjuklönekostnader som överstiger en viss andel av deras totala lönekostnad. Beloppsnivåer och procentsatser är valda utifrån vad som ger de små arbetsgivarna en mycket fördelaktig fördelning av den totala ersättningen liksom vad som bedöms vara en rimlig kostnadsfördelning mellan staten och arbetsgivarna. Till grund för denna indelning ligger arbetsgivarnas genomsnittliga löne- och sjuklönekostnader utifrån genomsnittligt antal anställda, se tabell 2 avsnitt 8. Förslaget omfattar samtliga arbetsgivare på arbetsmarknaden, dvs. både privata och offentliga arbetsgivare inklusive kommuner och landsting. Dagens högkostnadsskydd träder in när arbetsgivare har sjuklönekostnader som överstiger 2,5 gånger genomsnittet för samtliga arbetsgivare. Den nivå då den nya ersättningen träder in motsvarar den nivå där arbetsgivaren har 1,7 gånger så höga sjuklönekostnader som genomsnittet i den egna storleksklassen¹¹. Eftersom mindre företag har lägre sjuklönekostnader generellt så träder ersättningen in tidigare för dem. Förslaget innebär att arbetsgivare ska kunna få ersättning enligt lagen (1991:1047) om sjuklön (SjL) för överskjutande del av sjuklönekostnaden upp till ett tak på 250 000 kronor per kalenderår. Med kostnader för sjuklön avses även socialavgifter, allmän löneavgift och särskild löneskatt som löper på sjuklönen. Den föreslagna ersättningen ska samordnas med sådan ersättning som lämnas för sjuklönekostnad som avser arbetstagare som omfattas av särskilt högriskskydd, se avsnitt 6.6.

Ersättning för sjuklönekostnader bör beviljas i efterskott för kalenderår. Det bör dock på samma sätt som i dag vara möjligt att under vissa förutsättningar ansöka om ersättning i förskott för sjuklönekostnader som före kalenderårets utgång har överskridit den fastställda nivån för att vara berättigad till ersättning.

Fördelningen av ersättningen

Förslaget innebär att den totala fördelningen av ersättning för sjuklönekostnader blir mycket fördelaktig för de små arbetsgivarna. Arbetsgivare med lönekostnader upp till 3 miljoner kronor årligen beräknas få cirka två tredjedelar av den totala ersättning som kommer att beviljas. För dessa arbetsgivare kommer förmånen att vara generös i och med att de normalt sett inte kommer att slå i taket, vilket innebär att de blir fullt kompenserade för överskjutande del av sjuklönekostnaden. Därtill gäller att ersättningen träder in tidigt för de minsta arbetsgivarna, redan när sjuklönekostnaden överstiger 0,5 procent av arbetsgivarens totala lönekostnad. Omvandlat i sjuklönedagar kommer gränsen för när

¹¹ 0,5 (1,7x0,32) procent av lönesumman för arbetsgivare med lönesummor upp till 3 miljoner kronor.

ersättningen aktualiseras att gå vid cirka 2 sjuklönedagar per anställd och år. Högre sjukfrånvaro än så kompenseras således av den nya ersättningen.

Ersättningstak och drivkrafter

TCO och LO framhåller att förslaget kommer att minska eller motverka arbetsgivarnas ekonomiska drivkrafter för att säkerställa god arbetsmiljö och att minska personalens korttidsfrånvaro. Regeringen anser att alltför generösa ersättningar skulle minska arbetsgivarnas incitament att hålla sjukfrånvaron nere. Med hänsyn till detta och till att syftet med den nya ersättningen i första hand är att minska risken för höga sjuklönekostnader bland små arbetsgivare är det enligt regeringens bedömning rimligt att det finns ett tak i systemet. Regeringen föreslår således, i likhet med arbetsgruppen, att taket ska sättas till 250 000 kronor per år och arbetsgivare. Med denna nivå beräknas samtliga ersättningsberättigade arbetsgivare, förutom de största (med lönekostnader överstigande 20 miljoner kronor per år), att bli helt kompenserade för sina sjuklönekostnader över den nivå där ersättningen träder in. Enbart stora arbetsgivare, med höga sjuklönekostnader, kommer således att påverkas negativt av ersättningens tak. Regeringen anser att takkonstruktionen är viktig för att drivkraften att satsa på förebyggande arbete och god arbetsmiljö hos arbetsgivare med hög sjukfrånvaro inte ska gå förlorad. Därigenom upprätthålls de ekonomiska incitamenten för de stora arbetsgivarna att hålla sjukfrånvaron nere. Detta kan motiveras med att dessa arbetsgivare dels har högst sjukfrånvaro, dels har störst möjlighet att hantera densamma. Antalet stora arbetsgivare är begränsat. Emellertid är antalet anställda som arbetar för dessa arbetsgivare desto fler. Inte minst många kvinnor arbetar för stora arbetsgivare i den offentliga sektorn där sjukfrånvaron är generellt sett högre. För dessa arbetstagare är det av stor vikt att deras arbetsgivare har incitament att arbeta för en god arbetsmiljö och hälsa hos personalen. I incitamentshänseende är takkonstruktionen att föredra framför ett system likt det befintliga där stora arbetsgivare kan kompenseras med miljonbelopp när försäkringen väl har trätt in. *ISF* är positiv till förslaget om att införa ett ersättningstak och anser att ett lägre tak än det föreslagna delvis kan ge en liknande effekt som en differentiering. *Svenskt Näringsliv* påpekar att det i kategorin arbetsgivare med lönekostnader över 20 miljoner kronor årligen även kan finnas företag med relativt få anställda, i exempelvis specialistyrken. *Svenskt Näringsliv* pekar på behovet av ett högre ersättningstak som bättre skyddar även dessa företag mot höga sjuklönekostnader. Regeringen anser dock att taknivån är rimlig och att de företag som *Svenskt Näringsliv* refererar till måste betraktas som mera ovanliga. Regeringen håller med *Svenskt Näringsliv* om vikten av att i framtiden analysera och utvärdera effekterna av det nya skyddet mot höga sjuklönekostnader där även effekterna av ersättningstaket är av intresse.

Det skulle naturligtvis kunna hävdas att även de minsta arbetsgivarna behöver ekonomiska incitament i syfte att hålla sjukfrånvaron nere. Givet den risk och sårbarhet som små arbetsgivare lever med är det dock rimligt att anta att dessa arbetsgivares incitament till stor del kvarstår

trots generös ersättning för sjuklönekostnader. För arbetsgivare medför sjukfrånvaro nämligen inte bara sjuklönekostnader utan även produktionsbortfall, risk för sena leveranser, risk för kostsamma kontraktsbrott och kostnader för vikarier samt administration av frånvaron. Dessa indirekta kostnader torde för de små arbetsgivarna vara minst lika besvärliga som sjuklönekostnaderna varför incitamenten att hålla sjukfrånvaron nere rimligen ständigt bör finnas där. *TCO* hävdar att det är rimligt att anta att inom branscher där personalen kan ersättas med kort varsel saknar även de små arbetsgivarna drivkrafter att investera i en god arbetsmiljö. Regeringen kan se att tillgång till vikarier med kort varsel exempelvis kan minska det potentiella produktionsbortfallet vid sjukfrånvaro. Det bör dock poängteras att även med den föreslagna konstruktionen av högkostnadsskydd kommer arbetsgivare med hög sjukfrånvaro bland anställda att ha kännbara kostnader för sjuklönen.

Procentsatser regleras i lag

Den procentsats vid vilken ersättningen träder in i respektive storleksklass bör vara fastslagen i lag. Procentsatserna är då på förhand givna och den bristande förutsägbarhet avseende när ersättning blir aktuell, som finns i det befintliga systemet, försvinner. *ISF* anser att förutsättningarna att budgetera för ersättning redan i dag är ganska goda och hänvisar bl.a. till det verktyg som finns på Försäkringskassans hemsida, vilket arbetsgivare kan använda för att beräkna ersättningen, liksom till att den genomsnittliga sjuklönekostnaden inte torde variera i hög utsträckning mellan två år. Regeringen instämmer i att den genomsnittliga kostnaden inte varierar i hög utsträckning och att Försäkringskassans verktyg är användbart men anser trots detta att förutsättningarna bör förbättras ytterligare.

Regeringen har i enlighet med en synpunkt från *Kammarrätten i Göteborg* övervägt om procentsatserna bör regleras i annan författningsform än i lag. Regeringen har dock kommit fram till att behovet av flexibilitet i systemet inte är så omfattande att det motiverar att procentsatserna regleras i förordning. Regleringen av hur ersättning ska beräknas bör hållas samlad i lagen om sjuklön.

Tröskeleffekter och andra potentiella effekter

En nackdel med den föreslagna konstruktionen, vilket även flera remissinstanser har påpekat, är att den kan generera tröskeleffekter genom att ett företag som höjer sina lönekostnader kan hamna i en annan löneklass. Detta kan vara direkt kontraproduktivt för den arbetsgivare som vill nyanställa. Typfallsberäkningar i avsnitt 8.1.3 visar exempel på tröskel-effekter. Differentieringen kan enligt ISS också få oönskade effekter i form av beteendeändringar. Som *Företagarna* påpekar är det svårt att analysera hur stort det potentiella tröskelproblemet i praktiken blir. Företagarna anser att regeringen kan överväga att utreda alternativa konstruktioner utan tröskeleffekter men anser samtidigt att detta ska ställas mot behovet av att skyndsamt sänka sjuklönekostnaderna. Regeringen bedömer att fördelen med en konstruktion där variationen i sjukfrånvaro bland olika arbetsgivare beaktas väger tyngre än de tröskeleffekter som kan uppstå.

Regeringen anser att fördelen med det differentierade systemet kan motivera ett visst avsteg från enhetlighetsprincipen som annars är vägledande i socialförsäkringen vilket både Försäkringskassan och ISF också påpekar. ISF anser att en konstruktion med en enhetlig nivå när ersättningen träder in i kombination med ett lägre tak än det föreslagna bör analyseras. Arbetsgruppen analyserade och övervägde flera tänkbara konstruktioner, däribland den variant som ISF förordar. Arbetsgruppen kom dock fram till att den nu föreslagna konstruktionen ger den mest önskvärda och väl avvägda fördelningen. Regeringen delar arbetsgruppens bedömning. Vad gäller enhetlighetsprincipen vill regeringen påpeka att den föreslagna ersättningen endast är ett avsteg från principen så till vida att olika stora arbetsgivares utgångsläge vad gäller sjukfrånvaro beaktas, i övrigt är ersättningen generell till sin utformning.

Med det förslag som nu lämnas beräknas antalet ersättningsberättigade uppgå till ca 41 000 arbetsgivare. Med dagens regler visar beräkningar att antalet ersättningsberättigade bör vara ca 8 500. Reformen kommer således att öka antalet ersättningsberättigade med nästan fem gånger.

Regelrådet framhåller att det saknas ett resonemang om hur förslaget påverkar konkurrensförhållanden. Den föreslagna ersättningen utjämnar skillnaderna mellan arbetsgivare som har höga sjuklönekostnader och arbetsgivare som inte har det eftersom staten i vissa fall står för kostnader arbetsgivaren annars skulle ha haft. Ersättningen ger inte bidrag till företag som leder till att de får konkurrensfördelar i förhållande till företag som inte har dessa kostnader. Regeringens bedömning är att förslaget därmed inte inverkar negativt på konkurrensen mellan företag.

Tillväxtverket saknar resonemang om förslagets effekter på tillväxt. Regeringens avsikt med det föreliggande förslaget är att minska den börda höga sjuklönekostnader kan utgöra och förbättra förutsättningarna för särskilt de mindre arbetsgivarna att anställa fler personer. Kunskapsläget kring hur arbetsgivare agerar när kostnadsansvaret ändras är dock, så som IFAU påpekar, begränsat. Enligt IFAU kan det emellertid utifrån befintlig ekonomisk teori och forskning antas att förslaget medför att små arbetsgivare blir mer benägna att anställa fler personer när kostnaderna för sjukfrånvaron minskar. En uppfattning som Saco delar. Det omvända, dvs. minskad benägenhet att öka antalet anställda, kan enligt IFAU samtidigt förväntas gälla för de större arbetsgivarna för vilka förslaget innebär en försämring. Med utgångspunkt i att många nya anställningar skapas hos de små och växande företagen och att det är de mindre arbetsgivarna som förslaget framförallt riktar sig till är regeringens bedömning att reformen, i förlängningen, också ska bidra positivt till tillväxten.

Reformens potentiella effekt på återgången i arbete bland sjukskrivna är enligt regeringen svårbedömd. IFAU anger att incitamenten för små arbetsgivare att få tillbaka anställda som är sjukskrivna i arbete ökar om deras sjuklönekostnader minskar. Samtidigt anges att viljan att få tillbaka sjukskrivna i arbete kan hämmas för de arbetsgivare där sjuklönekostnaderna ökar. Som framgår ovan beräknas relativt många små arbetsgivare kunna få del av den nya ersättningen och således få större incitament att få tillbaka sjukskrivna i arbete. Å andra sidan arbetar desto fler arbetstagare för stora arbetsgivare vilka enligt teorin inte kommer att

ha fullt lika starka incitament att få tillbaka de sjukskrivna i arbete. Vilken effekt som blir dominerande är inte given och det sammantagna resultatet återstår att följa.

En uppföljning och utvärdering av reformen är enligt regeringen mycket viktig att genomföra. I detta bör ingå att utvärdera förslaget effekter på arbetsgivarnas benägenhet att nyanställa, arbetsgivarnas satsningar på arbetsmiljöarbete och utvecklingen av sjukfrånvaron bland anställda. Den samhällsekonomiska nettoeffekten av reformen behöver studeras.

6 Administration

Regeringens förslag: En arbetsgivare ska i samband med den månadsvisa arbetsgivardeklarationen lämna uppgift till Skatteverket om sin bruttokostnad för sjuklön enligt lagen om sjuklön. På grundval av denna uppgift ska Försäkringskassan en gång om året fatta beslut om ersättning för höga sjuklönekostnader. Uppgifter om beslutet ska Försäkringskassan lämna till Skatteverket på medium för automatiserad behandling. Ersättningen ska tillgodoföras genom att Skatteverket krediterar arbetsgivarens skattekonto. Dessa uppgifter ska kunna lämnas oavsett om det föreligger sekretess.

Förslaget ska inte vara tillämpligt på den som lämnar en förenklad arbetsgivardeklaration.

Regeringens bedömning: Skatteverket bör från beskattningsdatabasen till Försäkringskassan lämna ut uppgifter om sjuklönekostnad. Försäkringskassan bör få besluta om ersättning för sjuklönekostnader genom automatiserad behandling.

Arbetsgruppens förslag: Överensstämmer i huvudsak med regeringens förslag. Arbetsgruppen föreslog dessutom att det i lagen (1991:1047) om sjuklön (SjL) skulle införas en bestämmelse om att Försäkringskassan får fatta beslut genom automatiserad behandling.

Remissinstanserna: En majoritet av de remissinstanser som yttrar sig över förslaget ser positivt på det. *Skatteverket*, *Inspektionen för socialförsäkringen (ISF)* och *Landsorganisationen i Sverige (LO)* avstyrker dock förslaget. Skatteverket hänvisar till att förslaget strider mot principen om att en myndighet bara ska samla in uppgifter som används i den egna verksamheten. *Datainspektionen* poängterar detsamma och framför samtidigt att inspektionen saknar redogörelse för en del omständigheter kring den föreslagna personuppgiftsbehandlingen. Datainspektionen efterlyser en redogörelse för om det finns alternativa, mindre integritetskänsliga, metoder för att utföra den aktuella personuppgiftsbehandlingen, vem som är personuppgiftsansvarig i varje del av informationskedjan och vilka tekniska och organisatoriska säkerhetsåtgärder som kommer att vidtas för att skydda personuppgifter som behandlas. *Skatteverket* motsätter sig att ersättningen krediteras på skattekontot och efterlyser en ändring av aktuella bestämmelser i

skatteförfarandelagen (2011:1244) om förslaget ska genomföras. ISF anser att ett införande av det föreslagna systemet borde vara betydligt mer välgrundat. En förändring av arbetsgivarens inrapportering till Skatteverket, enbart för ett ändamål, och som dessutom kan beröra relativt få arbetsgivare, förefaller vara fel väg att gå enligt ISF. Både ISF och *Försäkringskassan* påtalar nyttan av månatliga inkomstuppgifter på individnivå. Båda myndigheterna liksom Skatteverket och *Brottsförebyggande rådet (Brå)* ser att den nya ordningen kan leda till högre risk för felaktiga utbetalningar. Försäkringskassan är dock överlag positiv till den föreslagna administrativa ordningen som innebär att det blir enklare för företag att ta del av ersättningen för höga sjuklönekostnader. *Brå* anser att det föreslagna systemet behöver kombineras med mer kontroll och påpekar att den föreslagna regelförenklingen kan göra det svårare att bevisa att brott har begåtts med uppsåt. *Svenskt Näringsliv* anser att förslaget i administrativt hänseende är mindre betungande jämfört med dagens ansökningsförfarande och anser därför att den tillkommande uppgiften i arbetsgivardeklarationen är motiverad.

Skälen för regeringens förslag och bedömning

Uppgifter om sjuklönekostnader lämnas till Skatteverket

När regeringen lade fram förslag om det befintliga högkostnadsskyddet i propositionen Trygghetssystem för företagare (prop. 2009/10:120) anförde regeringen att den avsåg att följa hur tillämpningen av högkostnadsskyddet fungerar i administrativt hänseende, för att vid behov återkomma med åtgärder. Som framgår i bakgrundsavsnittet har regeringen erfarit att en bidragande orsak till att dagens system inte används i den utsträckning det var beräknat kan vara den höga administrativa börda som ansökningsförfarandet innebär. Ett förhållande som Försäkringskassan bekräftar i sitt yttrande. Myndigheten uppger att den nuvarande administrativa ordningen med ansökan och krav på uppgifter på detaljnivå har uppfattats som krångligt för arbetsgivarna. För att säkra ett bättre utnyttjande av den nya ersättningen bör hanteringen enligt regeringens mening förenklas för arbetsgivarna.

Mot bakgrund av detta föreslår regeringen att arbetsgivare i samband med den månatliga arbetsgivardeklarationen, som ligger till grund för arbetsgivarens inbetalning av socialavgifter, även ska redovisa uppgift om vad arbetsgivaren för den aktuella månaden har haft för sjuklönekostnader enligt SjlL¹². Uppgiften bör dock inte kunna lämnas i en förenklad arbetsgivardeklaration. För arbetsgivare som är privatpersoner och där lönen inte är avdragsgill i näringsverksamhet, bör således uppgiften vara frivillig. Om en arbetsgivare i denna grupp vill ha ersättning för sjuklönekostnader får han eller hon i stället för den förenklade deklARATIONEN lämna en ordinarie arbetsgivardeklaration enligt 26 kap. 3 § skatteförfarandelagen.

Uppgiftslämnandet kan lämpligen lösas genom att den månatliga arbetsgivardeklarationen kompletteras med ett utrymme för uppgift om

¹² Sjuklön som exempelvis på grund av kollektivavtal har utbetalats utöver den lägsta nivå enligt SjlL ska inte redovisas.

arbetsgivarnas sjuklönekostnader. *Skatteverket* anför att detta kräver att bestämmelserna om arbetsgivardeklaration i skatteförfarandelagen anpassas till det nya uppgiftslämnandet. Regeringen anser emellertid att uppgifter om sjuklönekostnader inte bör behandlas som uppgifter som lämnas till grund för bestämmande av skatt och arbetsgivaravgift. Skatteförfarandelagens sanktionssystem bör således inte vara tillämpligt när det gäller sjuklöneuppgifterna. Bestämmelserna bör i stället utformas så att nu aktuella uppgifter ska lämnas i samband med arbetsgivardeklarationen. En annan sak är att det kan vara lämpligt att lämna utrymme på blanketten för arbetsgivardeklarationen för att lämna uppgifterna, på motsvarande sätt som det på nuvarande blankett för arbetsgivardeklaration har lämnats utrymme för andra uppgifter än sådana som ska lämnas enligt skatteförfarandelagens bestämmelser. Det är en uppgift för *Skatteverket* att närmare utforma sättet för uppgiftsinhämtandet.

Försäkringskassan prövar automatiskt rätten till ersättning

När *Skatteverket* har fått in uppgiften vidarebefordras den månatligen till *Försäkringskassan*. Genom ett månatligt uppgiftslämnande om sjuklön kommer uppgifter om sjuklönekostnaderna under ett helt kalenderår att finnas tillgängliga hos *Försäkringskassan* under andra halvan av januari nästkommande år. *Försäkringskassan* föreslås få i uppdrag att i början av varje år genom automatiserad behandling summera uppgifterna för respektive arbetsgivare samt sortera fram de arbetsgivare som enligt SjLL kan vara berättigade till ersättning för höga sjuklönekostnader. För de ärenden som har sorterats fram utreder *Försäkringskassan* rätten till ersättning samt beslutar om ersättningens storlek.

Försäkringskassan bör i samtliga fall där det har inkommit uppgifter om sjuklönekostnader från *Skatteverket* fatta beslut om huruvida arbetsgivaren är berättigad till ersättning eller inte. Arbetsgivaren ska underrättas om beslutet. *Försäkringskassan* förordar att myndigheten inte ska behöva underrätta arbetsgivare om det är uppenbart att arbetsgivaren inte har rätt till ersättning. Enligt 21 § första stycket förvaltningslagen (1986:223) ska en part underrättas om innehållet i ett beslut varigenom en myndighet avgör ett ärende, om detta avser myndighetsutövning mot någon enskild, men parten behöver inte underrättas, om det är uppenbart obehövt. En ny bestämmelse om när *Försäkringskassan* ska underrätta part om fattade beslut, som skulle utgöra ett undantag från 21 § förvaltningslagen, är det inte möjligt att föreslå i det här sammanhanget, eftersom ett sådant förslag inte har varit föremål för beredning. Det ankommer på *Försäkringskassan* att bedöma när undantaget från underrättelseplikten i 21 § första stycket förvaltningslagen kan vara tillämpligt i ärenden om ersättning för sjuklönekostnader. Det torde t.ex. ofta kunna anses uppenbart obehövt att underrätta om innehållet i ett beslut, om en arbetsgivare inte har lämnat någon uppgift om sjuklönekostnader. Så kan också vara fallet om en arbetsgivare har uppgett en i sammanhanget väldigt låg sjuklönekostnad. Det är emellertid *Försäkringskassan* som har att ta ställning till i vilka fall underrättelse kan underlåtas. Det ligger i sakens natur att en arbetsgivare på begäran dock alltid ska kunna få del av det beslut som *Försäkringskassan* har fattat

men inte underrättat arbetsgivaren om. Detta kan arbetsgivaren behöva för att kunna begära omprövning av beslutet.

I samband med att Försäkringskassan utreder och beslutar om ersättning kan det i vissa fall finnas anledning att behöva kontakta arbetsgivaren för att få sjuklönekostnaderna styrkta eller preciserade. Liksom hittills bör Försäkringskassan ha möjlighet att begära in uppgifter från arbetsgivare för att säkerställa korrekta beslut.

Skattekontokreditering

Försäkringskassan meddelar sitt beslut till arbetsgivaren och till Skatteverket som krediterar arbetsgivarens skattekonto med beloppet en gång årligen. Skulle det inte finnas någon debiterad skatt att kreditera ersättningen mot, och om inget annat hinder mot utbetalning finns, kan arbetsgivaren begära att få överskottet på skattekontot utbetalt, om denne inte vill låta det stå kvar för att möta kommande debiteringar. Det blir med andra ord inte längre frågan om ett ansökningsförfarande hos Försäkringskassan för att ersättning för sjuklönekostnader ska kunna beviljas.

Skatteverket anser med hänsyn till att antalet statliga stöd som tillgodoförs genom kreditering på skattekontot de senaste åren har reducerats till ett fåtal, att skattekontot inte bör användas för att tillgodoföra ersättning för sjuklönekostnader. Vidare anför Skatteverket att krediteringen enligt förslaget ska omfatta samtliga arbetsgivare vilket innebär att det kommer att bli fråga om ett mycket stort antal krediteringar, och att detta innebär en ökad administration för Skatteverket. Regeringen instämmer i att kreditering på skattekontot bör användas för annat än skatter och avgifter med stor försiktighet. Här är det dock frågan om ett stort antal arbetsgivare som kommer att få del av ersättningen. Just detta, samt de fördelar som angetts ovan, talar med tyngd för att det i detta fall är motiverat att tillgodoföra ersättningen genom kreditering på skattekontot.

Akademikerförbundet SSR och Företagarna anser att compensation till arbetsgivaren så lång tid efter att sjuklönekostnaden uppstod kan drabba arbetsgivare orimligt hårt. Regeringen vill här hänvisa till möjligheten för arbetsgivare att kunna ansöka om ersättning i förskott, en möjlighet som just ska tillgodose arbetsgivarnas likviditetsbehov, se vidare avsnitt 6.7.

Företagarna anser att det är viktigt att utreda möjligheten till att minska arbetsgivarnas rapporteringsplikt i syfte att minska bördan att lämna uppgifter. Samtidigt önskar Företagarna att möjligheten till mera frekventa krediteringar bör utredas. Regeringen har förståelse för att det finns ett intresse av att minska arbetsgivarnas börda att lämna uppgifter. Med den nu föreslagna administrativa lösningen anser regeringen att den börda som faller på arbetsgivarna står i rimlig proportion till vad arbetsgivarna kan erhålla från systemet. Regeringen anser att ersättningen inte ska hantera säsongsvariationer i sjuklönekostnader utan bör baseras på hela årets sjuklönekostnader. Denna inriktning är inte förenlig med att ersättning tillgodoförs månadsvis. Vid sidan av möjligheten till ersättning i förskott anser regeringen att det är rimligt ur ett myndighets-

administrativt perspektiv att Skatteverket krediterar arbetsgivarnas skattekonto en gång årligen.

Tillväxtverket anser att förslaget om att Försäkringskassan ska använda uppgifter som arbetsgivare redan har lämnat till Skatteverket kan innebära en betydande regelförenkling.

Möjlighet till automatisk behandling

Förslaget möjliggör en automatiserad behandling av ersättningen. I dag behöver Försäkringskassan hämta eller kontrollera uppgifter om arbetsgivarnas lönekostnader hos arbetsgivarna. Genom att erhålla uppgifter om lön och sjuklön med därpå belöpande arbetsgivaravgifter, allmän löneavgift och särskild löneskatt på förvärvsinkomster från Skatteverket kan Försäkringskassan normalt besluta om rätten till ersättning för höga sjuklönekostnader utan arbetsgivarens direkta inblandning. *Försäkringskassan* uppger i sitt yttrande att den föreslagna administrativa ordningen ökar kvalitén i de uppgifter som myndigheten får om total lönekostnad och minskar risken för att tillhörande arbetsgivaravgifter inte betalas. Ordningen innebär även att handläggningen av ärenden kan automatiseras i högre grad än i dag. Regeringen anser det angeläget att få till en relativt enkel administrativ ordning på Försäkringskassan eftersom antalet ersättningsberättigade beräknas öka med den nya ersättningen. Förslaget ger förutsättningar för en enklare, och i högre grad maskinell, hantering på Försäkringskassan. Försäkringskassan anser att beslut om ersättning bör kunna fattas genom automatiserad behandling även när skälen för beslutet inte får utelämnas enligt 20 § första stycket 1 förvaltningslagen. Enligt Försäkringskassan bör regelverket utformas så att det inte begränsar möjligheten att automatisera fullt ut.

Bestämmelser om på vilket sätt Försäkringskassan får fatta beslut utgör föreskrifter om förfarandet hos myndighet. Sådana föreskrifter får ges i förordning. Någon bestämmelse om att beslut om ersättning för sjuklönekostnader får fattas genom automatiserad behandling bör enligt regeringens mening inte införas i SjLL utan detta bör i stället regleras i förordning.

Som framgår ovan kan en betydande orsak till att dagens system inte nyttjas vara att dagens ansökningsförfarande upplevs som krångligt. Genom det föreslagna systemet behöver arbetsgivarna inte ansöka om förmånen och problemet med ett lågt nyttjande av den orsaken kommer att försvinna. Insatsen från arbetsgivarnas sida för att kunna få del av ersättningen reduceras således från en blankett med detaljerade uppgifter om anställdas sjukperioder och utbetald sjuklön till en enda uppgift i samband med arbetsgivardeklarationen om arbetsgivarens totala sjuklönekostnad. Särskilt mindre arbetsgivare med begränsade administrativa resurser vinner på en enkel automatisk hantering utan ett tidskrävande ansökningsförfarande. För dem blir det en betydande förenkling om frågan om ersättning för höga sjuklönekostnader kan klaras av med en kompletterande uppgift i samband med arbetsgivardeklarationen, som ändå ska lämnas till staten och som alla arbetsgivare får anses redan vara förtrogna med.

En nackdel med en ersättning som utbetalas utan någon större motprestation, eller informationsinsats, är att den i förlängningen riskerar att

reduceras till en inkomstkälla bland flera. Vidare gäller att en ersättning som krediteras arbetsgivarens skattekonto kan med tiden komma att likställas med en skattereduktion.

Felaktiga uppgifter och kontroller i systemet

Försäkringskassan, ISF, Skatteverket och Brå har påpekat att den föreslagna administrativa ordningen kan leda till högre risk för felaktiga utbetalningar. Brå påpekar att det inte är svårt att föreställa sig företag som fabricerar frekvent kortvarig sjukfrånvaro i syfte att få skatte-kreditering för höga sjuklönekostnader. ISF påpekar att Skatteverkets möjligheter att kontrollera de inrapporterade uppgifterna torde vara begränsade. Regeringen är medveten om denna risk. Regeringen anser att den omständigheten att arbetsgivarna trots allt måste betala skatt och arbetsgivaravgifter på sådan fabricerade kostnader dock torde ha en viss avhållande effekt. Även det faktum att eventuell ersättning inte utbetalas direkt till arbetsgivaren utan istället krediteras dennes skattekonto torde påverka i samma riktning. Arbetsgivare med skatteskulder kommer således inte att kunna få ersättningen utbetald från sitt skattekonto. Som framgår i Försäkringskassans yttrande kommer myndigheten att rikta och genomföra kontroller i ärenden med hög risk för fel liksom genomföra slumpvisa kontroller. Regeringen ser positivt på detta och anser att det är en förutsättning för att minska risken för att Försäkringskassan fattar beslut på felaktiga uppgifter. De uppgifter om sjuklönekostnad som arbetsgivare lämnar till Skatteverket kommer enligt verket att genomgå en rimlighetskontroll i samband med den maskinella registreringen av uppgifter. Skatteverket anger ett eventuellt utökad kontroll av den redovisade sjuklönekostnaden kan bli nödvändig för Försäkringskassan att göra för att minska risken för att beslut fattas på mindre tillförlitliga uppgifter. Försäkringskassan påpekar att omfattningen av fel kommer att ha betydelse för i vilken omfattning myndigheten på sikt kommer att behöva begära in uppgifter, vilket regeringen anser fullt rimligt.

Brå anser att en svaghet med förslaget är att inte Skatteverket, som uppges ha betydligt större kompetens och vana att upptäcka företagare som missbrukar system, ska utreda arbetsgivarnas rätt till skattekontokreditering. Regeringen anser att Försäkringskassan bör vara den myndighet som utreder rätten till den föreslagna ersättningen eftersom det inte ingår i Skatteverkets uppdrag att göra sådana prövningar. Däremot anser regeringen att Försäkringskassan bör inhämta den kunskap som såväl Skatteverket som Brå besitter om hur arbetsgivare missbrukar välfärdssystemen för att bättre kunna upptäcka eventuella oegentligheter och brott.

Gällande kontrollfunktionen anser ISF att det är en försvårande omständighet att två myndigheter är inblandade eftersom ansvaret för kontrollerna då blir otydligt. Regeringen anser att det i denna lagrådsremiss tydligt framgår att det är Försäkringskassan som har ansvaret för att kontrollera de inrapporterade uppgifterna om sjuklönekostnader i och med att Skatteverket bara ska vidarebefordra de uppgifter som inrapporteras. Brå påpekar att Skatteverket i dagsläget har begränsade möjligheter att underrätta Försäkringskassan om företagares missbruk av välfärden och att lagen (2008:206) om underrättelseskyldighet vid

felaktiga utbetalningar från välfärdssystemen därför bör utvidgas till att omfatta arbetsgivarstöd om det föreslagna systemet ska genomföras. Ett liknande förslag har lämnats i betänkandet. Det ska vara lätt att göra rätt (SOU 2014:16). Utredningen bakom betänkandet har föreslagit att regeringen bör överväga att i bidragsbrottslagen (2007:612) och lagen om underrättelseskyldighet vid felaktiga utbetalningar inom välfärdssystemen inkludera arbetsgivarstöden inom arbetsmarknadspolitiken. Ärendet bereds för närvarande inom Regeringskansliet.

I fråga om kvalitet i de uppgifter som Försäkringskassan ska basera sina beslut på ersättning på uppger Försäkringskassan att det är angeläget att myndigheten kan basera besluten på underlag som har genomgått Skatteverkets så kallade kontrolluppgiftsavstämning. Försäkringskassan anser att tidpunkten då myndigheten fattar beslut om ersättning bör ligga efter det att Skatteverkets kontroll har genomförts. Regeringen har inga invändningar mot att Skatteverkets kontroller inför förtryckningen av inkomstdeklarationen avvaktas innan Försäkringskassan fattar beslut om ersättning. Det innebär i praktiken att Försäkringskassans beslut om ersättning tas först i mars året efter inkomståret.

ISF invänder mot den administrativa ordningen utifrån att den ska förändras för enbart ett ändamål som dessutom, enligt *ISF*, kan beröra relativt få arbetsgivare. Regeringen delar inte denna uppfattning. Antalet ersättningsberättigade kan beräknas till cirka 41 000 vilket knappast kan anses vara få utifrån totalt de cirka 250 000 aktiva företag/arbetsgivare som finns i landet. Den administrativa ordningen innebär att informationsöverföringen mellan Försäkringskassan och Skatteverket utökas. Allmänt gäller att informationsutbyte ska godkännas med restriktivitet, i synnerhet om det handlar om personuppgifter som ska utbytas. I detta fall kan det i vissa situationer handla om att överföra känsliga personuppgifter vilket enligt regeringens uppfattning talar för att användningen av uppgifterna ska vara begränsade till just ett ändamål.

Tillväxtverket anser att konsekvensutredningen är bristfällig bl.a. för att det saknas resonemang om alternativa lösningar samt beräkning av kostnad för berörda myndigheter. Att inhämta uppgifter via Skatteverket är den lösning som så långt som möjligt ger ett automatiskt system där arbetsgivare som har rätt till ersättningen får del av den. Regeringen anser i likhet med majoriteten av remissinstanserna att den tillkommande uppgiften som det innebär att lämna uppgift om sjuklön i samband med arbetsgivardeklarationen därför är att föredra framför andra alternativa lösningar. Kostnaderna för myndigheternas hantering av detta kommer att beaktas i samband med att förslagen lämnas till riksdagen.

Uppgifter som arbetsgivaren ska lämna till Skatteverket

För att Försäkringskassan ska kunna pröva rätten till den föreslagna ersättningen behöver arbetsgivaren i samband med arbetsgivardeklarationen lämna uppgift om sin bruttokostnad för sjuklön för samtliga sina anställda för den månad deklarationen avser. Denna uppgift ska således också omfatta socialavgifter och de skatter som belöper på sjuklönekostnaden enligt 17 § andra stycket SjlL. Sjuklön som på grund av kollektivavtal har utbetalats utöver den lägsta nivå enligt SjlL ska inte redovisas. *Skatteverket* anför att det måste framgå tydligt av förslaget att

det är arbetsgivaren som måste göra den summeringen. Regeringen instämmer i synpunkten och understryker att arbetsgivaren måste summera sina sjuklönekostnader och de socialavgifter och skatter som belöper på dessa kostnader för att få fram bruttokostnaden för sjuklön. Arbetsgivaren ska i detta sammanhang inte göra avdrag för sjuklön till arbetstagare som omfattas av särskilt högriskskydd.

Försäkringskassan anser att det bör övervägas om inte arbetsgivarna ska redovisa kostnaden för sjuklönen och arbetsgivaravgifterna för sjuklönekostnaderna separat och uppdelat i åldersgrupper, i likhet med hur det sammanlagda underlaget för arbetsgivaravgifterna redovisas på arbetsgivardeklarationen. Detta mot bakgrund av att Försäkringskassan har uppfattat att det lätt blir fel i de arbetsgivaravgifter som idag lämnas i ansökan om högkostnadsskydd till myndigheten. Syftet skulle vara att uppgifterna kan kontrollräknas på samma sätt som görs för arbetsgivaravgifterna för det sammanlagda underlaget för arbetsgivaravgifter. Enligt regeringens bedömning saknas beredningsunderlag för att ålägga arbetsgivare ytterligare krav, utöver vad som nu föreslås, Försäkringskassans önskemål kan således inte behandlas i detta lagstiftningsärende. Det får anstå till utvärderingen av bestämmelserna med att överväga ytterligare uppgiftsskyldighet.

Uppgifter som Skatteverket ska lämna till Försäkringskassan

Skatteverket ska på månadsbasis lämna uppgifter till Försäkringskassan om arbetsgivarnas bruttokostnad för sjuklön enligt SjlL samt uppgift om lön med därpå belöpande arbetsgivaravgifter, allmän löneavgift och särskild löneskatt på förvärvsinkomster för sina anställda. Det är således tre uppgifter som ska lämnas; bruttokostnad för sjuklön (som arbetsgivarna har summerat), avgiftsunderlag respektive de arbetsgivaravgifter, allmän löneavgift och särskild löneskatt som belöper på avgiftsunderlaget. Regeringen bedömer att Försäkringskassan inte behöver få uppgift om på vilken grund summan har beräknats. Det är således endast de uppgifter som arbetsgivaren har lämnat i samband med arbetsgivardeklarationen som ska lämnas vidare. Genom dessa uppgifter kan Försäkringskassan beräkna förhållandet mellan arbetsgivarens bruttolönekostnader och bruttokostnad för sjuklön för att utreda rätten till ersättning för höga sjuklönekostnader. Undantag från detta gäller vid skönsbeskattning. *Skatteverket* påpekar att vid skönsbeskattning, i avsaknad av deklaration, fastställs inget underlag för avgifterna, utan endast arbetsgivaravgifterna. Försäkringskassan behöver få information från Skatteverket om att Skatteverket har beslutat om skönsbeskattning eller meddelar omprövningsbeslut. I de fall Försäkringskassan får sådan information kommer Försäkringskassan att behöva begära kompletterande uppgifter från arbetsgivaren för att rätten till ersättning ska kunna prövas.

6.1 Rättelser och omprövning

Eventuella rättelser av uppgiften om sjuklönekostnad kan följa motsvarande rutiner som övriga uppgifter på arbetsgivardeklarationen. För

det fall att arbetsgivare underlåter att redovisa uppgift om sjuklön ska dock inga sanktioner komma ifråga trots att uppgiften är obligatorisk. *Skatteverket* framför att det inte framgår om dessa rättelser ska skickas löpande under kalenderåret eller om de ska skickas efter kalenderårets utgång. Det framgår enligt Skatteverket inte heller under hur lång tid efter utgången av kalenderåret som rättade uppgifter om sjuklönekostnad ska skickas. Regeringen anser att Skatteverket och Försäkringskassan bör komma överens om när och hur rättade uppgifter om sjuklönekostnader ska lämnas. Rättade uppgifter bör skickas till Försäkringskassan utan tidsbegränsning. *Svenskt Näringsliv* anser att det är bra att rättelser av uppgifterna följer samma principer som övriga uppgifter på arbetsgivardeklarationen. *Svenskt Näringsliv* nämner att detta borde innebära att Försäkringskassan då också automatiskt bedömer om rätt till ersättning för höga sjuklönekostnader förelegat för aktuellt år, och retroaktivt beviljar ersättning till företaget.

Enligt 28 § SjlL ska vissa angivna föreskrifter i 113 kap. socialförsäkringsbalken (SFB) tillämpas vid omprövning och ändring av Försäkringskassans beslut samt vid överklagande av Försäkringskassans eller domstols beslut. Huvudregeln i 113 kap. 6 § SFB innebär att Försäkringskassan har möjlighet att ändra ett beslut två år efter det att beslutet meddelades. Detta gäller således även beslut om ersättning för höga sjuklönekostnader. Om synnerliga skäl föreligger får Försäkringskassan ändra ett beslut även senare än två år efter den dag då beslutet meddelades. Om det till Försäkringskassan kommer in rättade (ändrade) uppgifter har myndigheten enligt 113 kap. 3 § SFB att ta ställning till om beslutet ska ändras. Vidare kan nämnas att Försäkringskassan ska ompröva ett beslut enligt 113 kap. 7 § SFB, om det begärs av en enskild som beslutet angår, dvs. i detta fall en arbetsgivare. En begäran om omprövning ska i förekommande fall ha kommit in till Försäkringskassan inom två månader från den dag den enskilde fick del av beslutet (113 kap. 19 § SFB). För att Försäkringskassans beslut ska kunna överklagas hos allmän förvaltningsdomstol av enskild måste det först ha omprövats (113 kap. 10 § SFB).

Om en omprövning medför att arbetsgivaren ska få ytterligare ersättning, meddelar Försäkringskassan Skatteverket, som krediterar det ytterligare beloppet på skattekontot. Ändras i stället ett beslut så att arbetsgivaren ska återbetala belopp, hanterar däremot Försäkringskassan återkravet. *Försäkringskassan* anser att eventuella fordringar på arbetsgivaren i samband med återkrav eller slutavräkning på grund av förskott också borde hanteras via skattekontot. Bestämmelserna om hur underskott på skattekontot ska hanteras, såsom bestämmelser om ränta och anstånd med mera, är avpassade för skatteskulder. Återkrav enligt det här förslaget avser inte skatt. Det är därför rimligt att det sker enligt det regelverk som gäller för myndighetsfordringar i allmänhet. När det gäller andra områden där ersättningar tillgodoförs genom kreditering på skattekontot hanteras också eventuella fordringar vid återkrav av de myndigheter som beslutar om ersättningen. Denna princip bör enligt regeringens mening gälla även på det nu aktuella området.

6.2 Sekretess

Det förslag som har redovisats ovan innebär att uppgifter om sjuklön ska få behandlas i beskattningsdatabasen enligt bestämmelser som ska införas i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet. Enligt 27 kap. 1 § andra stycket 1 lagen (2009:400) om offentlighet och sekretess (OSL) gäller sekretess i verksamhet som avser förande av eller uttag ur beskattningsbasen för sådana uppgifter om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden som tillförts databasen. Detta innebär att det för Skatteverket kommer att gälla sekretess bl.a. för de uppgifter om sjuklönekostnader som verket kommer att ha i databasen. Sekretessen gäller för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden. Det finns inte något skaderekvisit eftersom sekretessen är absolut.

För Försäkringskassan, som redan i dag handhar uppgifter om sjuklönekostnader, gäller sekretess enligt 28 kap. 1 § första stycket OSL i ett stort antal ärenden. Sekretessen gäller för uppgift om en enskilds hälsotillstånd eller andra personliga förhållanden, om det kan antas att den enskilde eller någon närstående till denne lider men om uppgiften röjs. Bestämmelsen riktar sig direkt till Försäkringskassan men även till Pensionsmyndigheten och domstol. Denna sekretess avser uppgifter om en enskilds hälsotillstånd eller andra personliga förhållanden. Uppgifter om en persons ekonomi kan falla under begreppet personliga förhållanden (jfr prop. 1979/80:2 del A s. 84 och 2009/10:80 s. 177). Sekretess enligt den nämnda paragrafen kan komma att gälla inte bara uppgifter om sjukperioder och liknande utan även uppgifter om bl.a. sådant som sjukpenninggrundande inkomst och sjukpenningens storlek. Det kan nämnas att den uppgift om sjuklönekostnad som en arbetsgivare ska lämna till Skatteverket för vidarebefordran till Försäkringskassan utgör en summerad sifferuppgift. Uppgiften kommer inte att innehålla någon direkt information om anställdas identitet. I det fall en arbetsgivare har få eller endast en anställd finns det dock en möjlighet att en uppgift om sjuklön sluta sig till vem som har varit sjuk. Detta är en omständighet som Försäkringskassan har att beakta vid en sekretessprövning. Det förtjänar dock att understrykas att det vid tiden för lämnande av uppgiften inte är känt för vare sig Skatteverket eller Försäkringskassan hur många eller vilka som är anställda hos uppgiftslämnaren. Se även vad som anges om personuppgifter i avsnitt 6.5.

I en sekretessbrytande bestämmelse i 28 kap. 6 § OSL föreskrivs att sekretess enligt 1 § inte hindrar att uppgift lämnas till enskild enligt vad som föreskrivs i bl.a. lagstiftningen om sjuklön. I 11 § andra stycket SjlL finns en sekretessbrytande bestämmelse enligt vilken Försäkringskassan under vissa förutsättningar får lämna uppgifter till en arbetsgivare om vad som framkommit vid sjukkontroll.

Enligt bestämmelser som föreslås i 17 c § SjlL ska Försäkringskassan till Skatteverket lämna ut uppgift om ersättning som har beviljats för sjuklönekostnader. Vidare ska enligt bestämmelser som arbetsgruppen föreslog i 7 § förordningen (2001:588) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet Skatteverket från beskattningsdatabasen lämna ut vissa uppgifter till Försäkringskassan. Detta gällde uppgifter om en arbetsgivares sjuklönekostnad och totala lönekostnad.

Regeringen gör bedömningen att Skatteverket bör lämna dessa uppgifter till Försäkringskassan.

En sekretessbelagd uppgift får enligt 8 kap. 1 § OSL lämnas till enskild eller annan myndighet i de fall som anges i OSL eller i lag eller förordning, till vilken OSL hänvisar. Emellertid framgår av 10 kap. 28 § första stycket OSL att sekretess inte hindrar att en myndighet lämnar en uppgift till en annan myndighet om uppgiftsskyldigheten följer av lag eller förordning. I förhållande till andra myndigheter behöver det i sådant fall inte finnas någon uttrycklig hänvisning i OSL till en uppgiftsskyldighet i annan lag eller i en förordning. Med hänsyn till de bestämmelser om uppgiftsskyldighet för Försäkringskassan och Skatteverket som föreslås i denna lagrådsremiss behöver det således i OSL inte införas vare sig någon sekretessbrytande bestämmelse eller någon hänvisning till nämnda uppgiftsskyldighet.

6.3 Skatteverkets behandling av personuppgifter

Regeringens förslag: Lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet ska kompletteras med en uttrycklig reglering om att Skatteverkets behandling av personuppgifter vid handläggning enligt lagen sjuklön ska omfattas av lagens tillämpningsområde och att sådana uppgifter får behandlas i beskattningsdatabasen.

Regeringens bedömning: Skatteverkets behandling av personuppgifter i ärenden om inhämtande av uppgifter om sjuklönekostnad bör ske i beskattningsdatabasen.

Arbetsgruppens förslag och bedömning: Överensstämmer med regeringens förslag och bedömning.

Remissinstanserna: Inga synpunkter har lämnats.

Skälen för regeringens förslag och bedömning

Skatteverket kommer vid hanteringen av uppgifter om sjuklönekostnad att behandla personuppgifter. Det är därför nödvändigt att behandlingen är förenlig med gällande lagstiftning om behandling av personuppgifter och det s.k. dataskyddsdirektivet (Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter). Dataskyddsdirektivet har genomförts i svensk lagstiftning bl.a. genom personuppgiftslagen (1998:204, PUL). PUL innehåller generella regler om behandling av personuppgifter och ska tillämpas i hela samhället av både myndigheter, privata organisationer och enskilda. PUL är subsidiär och avvikande bestämmelser kan finnas i lag eller förordning, se 2 § PUL. För en stor del av den offentliga verksamheten gäller särskilda s.k. registerförfattningar vid behandling av personuppgifter. Författningarna kompletterar och ersätter i vissa fall PUL.

Behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet

Skatteverkets behandling av uppgifter i verkets beskattningsverksamhet regleras i lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet. Enligt 1 kap. 1 § är lagens tillämpningsområde behandling av personuppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet och i verkets handläggning enligt lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter, om behandlingen är helt eller delvis automatiserad eller om uppgifterna ingår i eller är avsedda att ingå i en strukturerad samling av personuppgifter som är tillgängliga för sökning eller sammanställning enligt särskilda kriterier. Vissa av bestämmelserna i lagen gäller även vid behandling av uppgifter om juridiska personer och avlidna. Inom lagens tillämpningsområde faller även viss verksamhet som åligger Skatteverket men som inte utgör ett led i beskattningsförfarandet. Exempel härpå är Skatteverkets åligganden att pröva godkännande av upplagshavare enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt och att utöva tillsyn över efterlevnaden av bestämmelserna i alkohollagen (2010:1622) rörande försäljning (se prop. 2000/01:33 s. 124 och 197).

Lagen gäller enligt 1 kap. 2 § i stället för PUL, med undantag för de av PUL:s bestämmelser som anges i 3 § samma kapitel. I 1 kap. 4 § lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet anges för vilka primära ändamål uppgifter får behandlas enligt lagen. För att täcka in de ovan nämnda åliggandena, som ligger vid sidan av den egentliga beskattningsverksamheten, har som ett särskilt ändamål angivits ”tillsyn samt lämplighets- och tillståndsprövning och liknande prövning” (1 kap. 4 § första stycket 5, jfr prop. 2000/01:33 s. 124).

I 2 kap. lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet finns bestämmelser om den s.k. beskattningsdatabasen. I databasen får uppgifter behandlas om personer som omfattas av verksamhet enligt 1 kap. 4 § 1–9, dvs. bl.a. det tidigare nämnda ändamålet ”tillsyn samt lämplighets- och tillståndsprövning och liknande prövning”. Uppgifter om andra personer får behandlas om det behövs för handläggningen av ett ärende (2 kap. 2 §). I 2 kap. 3 § första och andra styckena anges vilka uppgifter som får behandlas i databasen. Bl.a. får behandlas fysiska och juridiska personers identitet, med vilket avses bl.a. namn och person-, samordnings- eller organisationsnummer. Vidare får behandlas uppgift om registrering för skatter och avgifter, vilket inbegriper registrering som arbetsgivare, yrkanden och grunder i ett ärende samt beslut, betalning, redovisning och övriga åtgärder i ett ärende (jfr prop. 2000/01:33 s. 200 f.). I 2 kap. 3 § tredje stycket anges att regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter som får behandlas i databasen. I lagen regleras också Skatteverkets behandling av känsliga personuppgifter och uppgifter om lagöverträdelse m.m. Sådana uppgifter får behandlas endast om uppgifterna har lämnats i ett ärende eller är nödvändiga för handläggningen av det (1 kap. 7 §). Behandlingen av känsliga uppgifter i s.k. elektroniska handlingar i beskattningsdatabasen regleras i en särskild bestämmelse på följande sätt. En handling som har kommit in i ett ärende får behandlas i databasen och får innehålla – dvs. behöver inte rensas från – sådana känsliga uppgifter. En inom myndigheten upprättad handling får behandlas i databasen och får innehålla

sådana känsliga uppgifter om de är nödvändiga för handläggningen (2 kap. 4 §, jfr prop. 2000/01:33 s. 201 och 350).

Behandling av personuppgifter i ärenden om sjuklön

Med uttrycket ”beskattningsverksamhet” avses i lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet även verksamhet som åligger Skatteverket men som inte utgör ett led i beskattningsförfaranden, t.ex. tillsynsverksamhet enligt alkohollagen. Det är svårt att likna hanteringen av uppgifter om sjuklönekostnader vid något av Skatteverkets övriga åligganden. Regeringen anser att verkets handläggning i samband med insamling av dessa uppgifter uttryckligen bör anges i lagens bestämmelse om tillämpningsområdet, för att tydliggöra att hanteringen omfattas av detta.

Även i fråga om ändamålen i 1 kap. 4 § lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet finner regeringen att Skatteverkets insamling och övriga behandling av uppgifter uttryckligen behöver anges. En ny punkt med denna innebörd föreslås därför i paragrafens första stycke. De uppgifter som Skatteverket kommer att behöva behandla i samband med hanteringen av ärenden om sjuklönekostnader täcks inte i tillräcklig utsträckning av nuvarande reglering i 2 kap. 3 § lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet. Regeringen finner därför att en ny punkt bör införas i bestämmelsens första stycke som anger att uppgifter som behövs för handläggning enligt SjlL får behandlas i databasen. För att Försäkringskassan ska kunna fatta beslut om ersättning enligt förslaget, måste Försäkringskassan också få uppgifter om arbetsgivarens bruttolönekostnad inklusive kostnaden för arbetsgivaravgifter, allmän löneavgift och särskild löneskatt på förvärvsinkomster. Den legala förut-sättningen för detta kan meddelas i förordningsform, lämpligen genom komplettering i 7 § förordningen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.

6.4 Behandling av personuppgifter gällande socialförsäkringsförmåner

Bestämmelser om behandling av personuppgifter i verksamhet som gäller socialförsäkringsförmåner finns i 114 kap. SFB. Det finns ett tjugotal s.k. socialförsäkringsregister vilka tillsammans utgör socialförsäkringsdatabasen. Bestämmelserna om behandling av personuppgifter inom Försäkringskassans verksamhet finns i 114 kap. SFB och är ett komplement till PuL. Enligt 114 kap. 2 § tillämpas kapitlet vid behandling av personuppgifter i verksamhet som gäller förmåner enligt balken, samt andra förmåner och ersättningar som enligt lag eller förordning eller särskilt beslut av regeringen handläggs av Försäkringskassan. I balken anges för vilka ändamål behandling av personuppgifter får ske. Här regleras också frågan om tilldelning av behörighet. Där framgår att behörighet för åtkomst till socialförsäkringsdatabasen tilldelas genom en särskild handling och att behörighet för åtkomst till databasen ska begränsas till vad som behövs för att den enskilde ska kunna fullgöra

sina arbetsuppgifter. Vidare anges i balken vilka myndigheter som får ha direktåtkomst till hela eller delar av socialförsäkringsdatabasen och när utlämnande på medium för automatisk databehandling får ske.

I 114 kap. 7 § SFB regleras för vilka ändamål behandling av personuppgifter får ske. Försäkringskassan får behandla personuppgifter om det är nödvändigt bl.a. för att tillgodose behov av underlag som krävs för att den registrerades eller annans rättigheter eller skyldigheter i fråga om förmåner och ersättningar ska kunna bedömas eller fastställas samt för att handlägga ärenden.

Förordningen (2003:766) om behandling av personuppgifter inom socialförsäkringens administration innehåller närmare föreskrifter om behandlingen av personuppgifter. Här regleras vilka personuppgifter, såsom uppgifter om ekonomiska förhållanden, som får behandlas i socialförsäkringsdatabasen samt de uppgifter som omfattas av den direktåtkomst som vissa myndigheter och organ har.

6.5 Proportionalitetsbedömning

Genom de förslag som lämnas i denna lagrådsremiss kommer uppgift om arbetsgivares totala kostnader för sjuklön lämnas månatligen till Skatteverket för vidarebefordran till Försäkringskassan för prövning av rätten till ersättning för höga sjuklönekostnader. De uppgifter som arbetsgivaren ska lämna är arbetsgivarens totala sjuklönekostnad inklusive arbetsgivaravgifter för månad, dvs. sjuklönekostnaden ska inte redovisas per anställd. Den således summerade uppgiften om arbetsgivarens totala sjuklönekostnader är inte att betrakta som personuppgifter. Undantag från detta kan emellertid komma att gälla för de arbetsgivare som endast har någon eller några få anställda. För dessa arbetsgivare kan redovisningen vissa månader innebära att de i praktiken redovisar sjuklönekostnader som endast hänför sig till en (1) anställd. I dessa fall utgör den lämnade uppgiften en personuppgift som är att betrakta som känslig enligt 13 § PUL. Det utökade informationslämnandet från Skatteverket till Försäkringskassan är motiverat utifrån Försäkringskassans behov av dessa uppgifter. I praktiken innebär förslaget att det i Skatteverkets databas i vissa fall kommer att registreras personuppgifter, utan att Skatteverket har behov av dessa i den egna verksamheten. Det är en sedan länge etablerad princip, som följer av de grundläggande kraven i 9 § PUL, att den personuppgiftsansvarige enbart ska behandla personuppgifter som denne själv behöver. Förslagen i denna lagrådsremiss innebär delvis ett avsteg från denna grundprincip. Den omständigheten att Skatteverket i första ledet samlar in uppgifter för att Försäkringskassan ska kunna utreda och besluta om ersättning är enligt regeringens uppfattning emellertid motiverad utifrån att systemet innebär en betydligt enklare administration för arbetsgivarna liksom att Skatteverket i sista ledet ska få i uppdrag att kreditera den aktuella ersättningen på arbetsgivarens skattekonto. Det förhållandet att ersättningen ska krediteras skattekontot har också den fördelen att ersättning i förekommande fall kommer att kvittas mot en arbetsgivares skatteskulder, något som ligger i Skatteverkets eget intresse. Lagar som

inskränker integritetsskyddet får endast genomföras om det intresse som ska tillgodoses är så starkt och integritetsskyddsintresset så förhållandevis svagt att inskränkningen framstår som proportionerlig. De behov och den nytta som ska tillgodosas av att det i samband med arbetsgivardeklarationen lämnas uppgift om arbetsgivarnas sjuklönekostnader – att arbetsgivarnas uppgiftslämnarbörda reduceras och att förslaget bidrar till att den offentliga förvaltningen bedrivs mera effektivt och serviceinriktat – bedöms vara starkare relativt det intrång som kan bli aktuellt. Regeringen bedömer att inskränkningen därför är proportionerlig. Bidragande i denna avvägning är att för majoriteten av arbetstagare kommer inte de uppgifter som lämnas att utgöra personuppgifter som kan hänföras till en enskild anställd.

Som framgår ovan saknar *Datainspektionen* redogörelse för en del av omständigheter kring den föreslagna personuppgiftsbehandlingen. Med anledning av detta vill regeringen lämna nedanstående redovisning.

Alternativa metoder

I den nuvarande administrationen står Försäkringskassan för insamlingen av personuppgifter i de ansökningar om högkostnadsskydd som arbetsgivarna lämnar. Som tidigare framgått skulle insamlingen av arbetsgivarnas totala sjuklönekostnader även fortsättningsvis kunna utföras av Försäkringskassan för att på så sätt undvika att Skatteverket behandlar personuppgifter som myndigheten inte har behov av. En sådan hantering skulle emellertid innebära att nytta inte kan dras av den handling som arbetsgivarna ändå måste lämna in månatligen, nämligen arbetsgivardeklarationen. För arbetsgivarna skulle det innebära att uppgifter måste lämnas till ytterligare en myndighet. För att kunna pröva rätten till den nya ersättningen behöver Försäkringskassan uppgifter om arbetsgivarnas totala lönekostnader. Genom det nu föreslagna systemet skulle Försäkringskassan månatligen få sådana uppgifter direkt från Skatteverket dit arbetsgivarna ändå är skyldiga att rapportera sina lönekostnader. Om Försäkringskassan istället skulle hantera hela administrationen av den nya ersättningen skulle arbetsgivarna även behöva lämna uppgifter om lönekostnader till Försäkringskassan. Förenklingen för arbetsgivarna skulle bli marginell. När sjuklöneansvaret infördes 1992 ålades arbetsgivare samtidigt att till Riksförsäkringsverket lämna uppgift om korta sjukfall som hade gett rätt till sjuklön. Syftet var att tillgodose behovet av ändamålsenlig sjukstatistik. Detta åläggande togs efter en tid bort då arbetsgivarnas rapportering ofta uteblev eller var felaktig. Mot denna bakgrund anser regeringen att det finns flera skäl som talar för att denna insamling av personuppgifter, i form av löne- och sjuklönekostnader, trots allt bör göras av Skatteverket som ändå tar in angränsande uppgifter på månadsbasis.

Säkerhet för personuppgifter

Arbetsgivare är enligt förslag i denna lagrådsremiss skyldiga att till Skatteverket månadsvis lämna uppgifter om sjuklönekostnader. I och med att det kan handla om överlämnande av känsliga personuppgifter enligt 13 § andra stycket PUL, vilka indirekt rör hälsa, ställer det aktuella informationsutbytet höga krav på administrativa och tekniska åtgärder

för att skydda informationen mot obehörig åtkomst. Skatteverket och Försäkringskassan hanterar redan idag ett omfattande informationsutbyte myndigheterna emellan som inbegriper känsliga personuppgifter. Regeringen förutsätter att myndigheterna även fortsättningsvis lever upp till de krav på teknisk och administrativ säkerhet för personuppgifter som uppställs i 30 och 31 §§ PUL. Åtkomsten till de insamlade uppgifterna måste begränsas för att minska risken för oacceptabla integritetsintrång. Riskerna för obehörig åtkomst till personuppgifter kan till viss del minskas med noggrann åtkomstbegränsning, utbildningsinsatser, instruktioner till användarna samt loggning och logguppföljning. Sådana åtgärder kan dock normalt aldrig till fullo ersätta ett system med inbyggda tekniska hinder. Det är viktigt att uppgifterna görs tillgängliga endast för användare med behörighet hos respektive myndighet så att enbart avsedda mottagare ska kunna ta del av uppgifterna. Detta kan till exempel åstadkommas med kryptering vid överföring samt stark autentisering av mottagaren (eller mottagarens system). Det följer av befintliga bestämmelser i 114 kap. 17 § SFB att behörighet för åtkomst till socialförsäkringsdatabasen ska begränsas till vad som behövs för att den enskilde ska kunna fullgöra sina arbetsuppgifter.

Skatteverket kommer att leverera uppgifterna till Försäkringskassan som filer via ett särskilt, redan befintligt, system – SHS (Spridnings- och Hämtningssystem).

Det ska framhållas att det nu enbart är fråga om att Skatteverket ska lämna ut enstaka uppgifter på aggregerad nivå. Genom att informationsöverföringen är uttryckligt reglerad genom lag kommer uppgifter som lämnas från Skatteverket inte att omfatta fler uppgifter än de som Försäkringskassan har behov av. Det kommer således inte bli fråga om att det överlämnas överskottsinformation. Det är dock givetvis viktigt att arbetsgivare är informerade om att uppgifter om arbetsgivares totala sjuklönekostnader, redovisade i samband med arbetsgivardeklarationen, kommer att överlämnas av Skatteverket till Försäkringskassan för prövning av rätten till ersättning för höga sjuklönekostnader. Kraven på skydd för den personliga integriteten förutsätter också att det även efter en informationsöverföring gäller ett tillfredsställande sekretesskydd för de uppgifter som har lämnats ut samt att ett skydd för den personliga integriteten vid behandling av personuppgifter gäller som hos den utlämnande myndigheten. Ansvaret för att systemet uppfyller gällande säkerhetskrav vilar på såväl Skatteverket som Försäkringskassan.

Personuppgiftsansvarig

Personuppgiftsansvarig är den som ensam eller tillsammans med andra bestämmer ändamålen med och medlen för behandlingen av personuppgifter. Genom de förslag som lämnas i denna lagrådsremiss kommer såväl Skatteverket som Försäkringskassan bli personuppgiftsansvariga. Respektive myndighets ansvar framgår av 114 kap. SFB och lagen om behandling av personuppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet. Ingen avvikelse från detta föreslås. Av dessa lagar följer att Skatteverket och en myndighet inom socialförsäkringens administration är personuppgiftsansvarig för den behandling av personuppgifter som den utför.

För att det föreslagna uppgiftslämnandet ska gå att förena med kraven på skydd mot oacceptabla intrång i den personliga integriteten är det av betydelse att uppgiftslämnandet liksom den behandling som uppgiftslämnandet innebär är reglerat i författning. Vidare bör det finnas ett tillfredsställande sekretesskydd för de uppgifter som lämnas ut. Dessutom bör det hos de myndigheter som hanterar uppgifterna finnas ett skydd för den personliga integriteten vid behandling av personuppgifter. Vidare bör de berörda, dvs. i detta fall arbetsgivare, bli tydligt informerade om uppgiftslämnandet. Genom förslaget till ändring i lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet och vad som i övrigt framförs i denna lagrådsremiss samt med hänsyn till befintlig reglering och kommande informationsinsatser bör samtliga dessa förutsättningar bli uppfyllda.

6.6 Förhållandet mellan ersättningarna för höga sjuklönekostnader respektive sjuklönekostnader inom högriskskyddet

Regeringens förslag: Vid beräkning av ersättning för höga sjuklönekostnader ska avdrag göras för utbetald ersättning enligt det särskilda högriskskyddet, om utbetalningen har gjorts till arbetsgivaren under det år som ersättningen för höga sjuklönekostnader avser.

Arbetsgruppens förslag: överensstämmer delvis med regeringens förslag. Arbetsgruppen föreslog dessutom att en arbetsgivares ersättning enligt det särskilda högriskskyddet skulle minskas, om arbetsgivaren för samma år redan hade beviljats ersättning för höga sjuklönekostnader.

Remissinstanserna: *Försäkringskassan* anser att samordningskravet med särskilt högriskskydd inte är ändamålsenligt utifrån målet att förenkla administrationen för arbetsgivarna. *Försäkringskassan* bedömer att förslaget innebär negativa konsekvenser för arbetsgivarna och *Försäkringskassan* bl.a. i form av ökad administration. Myndigheten föreslår därför att det bör ses över om inte samordningen kan hanteras på ett enklare sätt eller möjligtvis slopas helt.

Skälen för regeringens förslag: För att göra arbetsgivarnas rapportering till Skatteverket så enkel som möjligt bör arbetsgivarna redovisa sin totala sjuklönekostnad, enligt SjlL. Vad som eventuellt har utbetalats till anställda med högriskskydd kommer således att ingå i redovisningen och arbetsgivare behöver inte särredovisa eller dra av detta.

Enligt 17 a § SjlL finns i dag en begränsning av högkostnadsskyddet så att en arbetsgivare inte blir dubbelt kompenserad för sjuklön till arbetstagare för vilka det har beviljats högriskskydd. Motsvarande begränsning bör enligt regeringen finnas även med den nu föreslagna administrativa ordningen. Det finns emellertid anledning att göra viss förenkling i förhållande till den samordning som arbetsgruppen har föreslagit. Om en arbetsgivare under det år som ersättningen för höga sjuklönekostnader avser har fått ersättning enligt det särskilda hög-

riskskyddet, bör det medföra en minskning av ersättningen för höga sjuklönekostnader. Vid beräkning av ersättningen för höga sjuklönekostnader ska Försäkringskassan därför göra avdrag för ersättning som har betalats ut till arbetsgivaren enligt det särskilda högriskskyddet. Avdraget ska avse ersättning som har betalats ut under det år som ersättningen för höga sjuklönekostnader avser. I syfte att förenkla administrationen ska det således inte behövas någon utredning om vilken tid ersättningen enligt högriskskyddet avser utan det är utbetalningstidpunkten som är avgörande.

I samband med att Försäkringskassan utreder och beslutar om ersättning för sjuklönekostnader behöver myndigheten därför kontrollera om arbetsgivaren har fått ersättning för anställda med högriskskydd.

Enligt arbetsgruppens förslag ska, i de fall en ansökan om ersättning enligt högriskskyddet inkommer efter att ersättning för höga sjuklönekostnader redan har beviljats för samma tid, en reduktion i stället göras inom ramen för högriskskyddet. En sådan ordning enligt vilket man i vissa fall i stället skulle reducera en arbetsgivares högriskskydd med beviljad ersättning för höga sjuklönekostnader bör enligt regeringens mening emellertid inte införas.

6.7 Ersättning i förskott

Regeringens förslag: Förskott på ersättning för höga sjuklönekostnader ska tillgodoföras, efter ansökan hos Försäkringskassan, genom att Skatteverket ska kreditera arbetsgivarens skattekonto.

Arbetsgruppens förslag: överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: *Svenskt Näringsliv* anser att möjligheten till ersättning i förskott är bra men framhåller att ersättningen i dessa fall bör betalas ut som en utbetalning och inte genom kreditering på skattekontot på grund av att utbetalningen i vissa situationer kan blockeras även om det inte föreligger någon skatteskuld. *Försäkringskassan* anser att beslut om förskott bör kunna fattas genom automatiserad behandling.

Skälen för regeringens förslag: I dag finns möjlighet att ansöka om förskott på ersättning för sjuklönekostnader som arbetsgivaren har haft under året. Bestämmelser om det finns i förordningen (2010:425) om ersättning för kostnader för sjuklön. Denna möjlighet bör enligt regeringen finnas kvar för att tillgodose de likviditetsbehov som kan finnas bland små arbetsgivare. Liksom hittills ska ansökan om förskott lämnas till Försäkringskassan, som ska besluta om förskott. Däremot bör förskottet tillgodoföras på samma sätt som ersättningen i sig, dvs. genom att Skatteverket krediterar förskottet på arbetsgivarens skattekonto. Arbetsgivaren kan sedan begära utbetalning från skattekontot. Att utbetalningarna från skattekontot i vissa situationer kan blockeras trots att ingen skatteskuld föreligger, såsom *Svenskt Näringsliv* anger, finner regeringen inte vara ett tillräckligt skäl för att Försäkringskassan ska åläggas att hantera vissa utbetalningar av ersättningen.

7 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Regeringens förslag: De föreslagna bestämmelserna ska träda i kraft den 1 januari 2015.

Äldre föreskrifter i lagen om sjuklön ska fortfarande gälla för sjuklönekostnader för tid före ikraftträdandet.

Regeringens bedömning: Äldre föreskrifter i förordningen om ersättning för kostnader för sjuklön bör fortfarande gälla för sjuklönekostnader för tid före ikraftträdandet

Arbetsgruppens förslag: överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: *Statskontoret* saknar en analys av de konsekvenser som följer av att förslagen föreslås träda i kraft den 1 januari 2015. *Statskontoret* anser att tidsramen förefaller vara relativt kort mot bakgrund av de systemförändringar och de informations- och utbildningsinsatser till arbetsgivare och myndighetspersonal som behöver genomföras. Ikraftträdandet kan enligt *Statskontoret* behöva senareläggas. *Svenskt Näringsliv* anser det viktigt med riktade informationsinsatser vid införandet vilka tydligt beskriver vikten av att anmäla sjuklönekostnaderna i arbetsgivardeklarationen. *Skatteverket* påtalar behovet av tydlig information till arbetsgivare om hur den nya ersättningen ska administreras.

Skälen för regeringens förslag och bedömning: Sjuklöneansvaret utgör ett ekonomiskt risktagande som små och speciellt nystartade företag är särskilt känsliga för. Det befintliga högkostnadsskyddet mot sjuklönekostnader tycks inte komma de små arbetsgivarna till del såsom det var tänkt. Det är angeläget att förbättra småföretagens situation så snart som möjligt varför de föreslagna bestämmelserna bör träda i kraft den 1 januari 2015.

De nya bestämmelserna om hur ersättningen för sjuklönekostnader ska beräknas bör inte tillämpas retroaktivt, varför äldre bestämmelser fortfarande bör gälla för ersättning för sjuklönekostnader för tid före ikraftträdandet.

Det nya förslaget för handläggningen bör tillämpas endast när det gäller ersättning som avser sjuklönekostnader som uppstått för tiden efter ikraftträdandet.

Vare sig *Försäkringskassan* eller *Skatteverket*, vilka föreslås administrera den nya ersättningen, har framfört att ikraftträdandetidpunkten skulle vara olämplig varför regeringen inte finner skäl att senarelägga ett ikraftträdande. Regeringen ansluter sig dock till vad *Statskontoret* och *Svenskt Näringsliv* har anfört om vikten av att informations- och utbildningsinsatser genomförs för att det nya systemet ska fungera väl.

8 Konsekvenser

8.1 Konsekvenser för arbetsgivare

8.1.1 Den nya ersättningen

Förslaget beräknas medföra att ca 41 000 arbetsgivare kommer att bli ersättningsberättigade för höga sjuklönekostnader. Genom förslaget om en differentierad modell kommer det faktum att sjukfrånvaron ser olika ut bland arbetsgivare att beaktas och utgöra grund för när den nya ersättningen kan komma i fråga. Små företags sjuklönekostnader kommer att jämföras med andra små företags sjuklönekostnader och stora företag kommer att jämföras med andra stora. Den låga sjukfrånvaron bland små arbetsgivare kommer dessutom att gynna de små genom att den nya ersättningen kommer ifråga mycket tidigt för dem. Redan efter att arbetsgivaren har betalat sjuklön för två dagar per anställd och år kommer ersättning att kunna bli aktuellt.

Huvuddelen av den nya ersättningen kommer att gå till företag med lönekostnader på upp till tre miljoner kronor. I denna grupp beräknas det finnas knappt 190 000 arbetsgivare med anställda. Cirka 36 000 (eller cirka 19 procent) av dem beräknas få del av den nya ersättningen. I genomsnitt beräknas dessa arbetsgivare få cirka 7 000 kronor var per år i ersättning. De cirka 249 miljoner kronor som beräknas gå till denna grupp motsvarar ca 44 procent av gruppens totala sjuklönekostnader. Detta kan jämföras med gruppens kostnader för den andra sjuklöneveckan som beräknas uppgå till cirka 179 miljoner kronor per år. Antalet företag med lönekostnader mellan tre och sex miljoner kronor beräknas uppgå till cirka 25 000. Av dem uppskattas cirka 4 000 företag få i genomsnitt cirka 14 000 kronor var per år i ersättning. De 51 miljoner som beräknas gå till denna grupp motsvarar cirka 10 procent av sjuklönekostnaderna i dessa företag.

För mellanstora företag med höga sjuklönekostnader kommer ersättningen att vara betydelsefull även om en betydligt mindre andel av den totala ersättningen fördelas till dessa företag.

Den nya ersättningen kommer inte fullt ut kompensera de större arbetsgivarna. Utifrån vad som anges i propositionen Trygghetssystem för företagare (prop. 2009/10:120) var det heller inte syftet med det nuvarande högkostnadsskyddet. I propositionen framgår att syftet med högkostnadsskyddet är att särskilt de små företagen ska våga anställa fler personer. För de arbetsgivare som med dagens högkostnadsskydd får ersättning med över 250 000 kronor per år innebär förslaget en försämring. Dessa utgör dock en mycket liten grupp.

Ersättningen kommer att vara förutsägbar för arbetsgivare i och med att samtliga parametrar är kända redan vid årets början. Arbetsgivare kommer att kunna beräkna den exakta kostnadsnivån för när ersättning för höga sjuklönekostnader blir aktuellt. Den osäkerhet som finns inbyggd i det befintliga högkostnadsskyddet kring den exakta gränsen för när skyddet träder in försvinner således med den nya ersättningen. Vid beskattningen kommer ersättningen att behandlas på samma sätt som nuvarande högkostnadsskydd. Det förhållandet att ersättningen tillgodo-

förs genom kreditering på ett skattekonto medför inte någon förändring av beskattningsförhållandena. Den av Försäkringskassan beviljade ersättning ska alltså tas upp i den mån motsvarande utgift får dras av.

Tabell 2, Den nya ersättningens beräknade utfall

Storleksklasser (lönekostnad)	–3 mkr	3–6 mkr	6–12 mkr	12–20 mkr	20– mkr
Antal arbetsgivare	187 554	24 861	14 593	6 206	9 475
Antal anställda i genomsnitt	2,7	10,2	18,9	33,0	328,7
Genomsnittlig sjuklönekostnad per arbetsgivare och år (kr)	2 993	20 196	55 799	114 184	1 384 655
Sjuklön som andel av lönekostnad	0,32%	0,51%	0,69%	0,75%	0,89%
Genomsnittligt antal sjuklönedagar/anställd/år	1,5	2,4	3,3	3,7	4,7
Antal ersättningsberättigade	35 732	3 709	1 391	363	151
Genomsnittlig ersättning (kr)	6 962	13 862	20 305	26 740	153 174
Ersättning	249mkr	51mkr	28mkr	10mkr	23mkr
Kompensationskvot	0,5%	0,9%	1,2%	1,3%	1,5%
Ersättning, andel	68,9%	14,2%	7,8%	2,7%	6,4%
Ersättning, andel av sjuklönen	44,3%	10,2%	3,5%	1,4%	0,2%

8.1.2 Typfall¹³

I exemplen nedan antas arbetstagarna i genomsnitt ha fem sjuklönedagar var per år. Samtliga sjukdagar infaller då arbetstagaren skulle ha arbetat. Sjuklönen är i dessa exempel kalenderdagsberäknad, dvs. beräknad utifrån vad arbetstagaren har för lön per kalenderdag. Räkneexemplen inkluderar inte ersättning för rörliga tillägg vilka kan ingå i beräkningsunderlaget för sjuklön.

– Ett företag som har 5 anställda med 25 000 kronor i månadslön har en lönesumma på knappt 2 miljoner kronor. Om de anställda har sjuklön 5 dagar var blir sjuklönekostnaden 22 000 kronor. Företaget får ersättning för den del som överstiger 0,5 procent av lönesumman dvs. 10 000 kronor. Ersättningen i exemplet bli 12 000 kronor.

¹³ När det gäller beräkning av sjuklön gäller som huvudregel enligt 6 § SjLL dels att sjuklön inte utges för den första dagen i en sjukperiod, dels att sjuklönen för de följande dagarna utgör 80 procent av anställningsförmånerna. Enligt 2 § andra stycket SjLL får den närmare beräkningen av sjuklön enligt 6 § bestämmas genom kollektivavtal. Dock är ett avtal som upphäver eller inskränker arbetstagarens rättigheter enligt denna lag ogiltigt i den delen. Någon närmare reglering av hur sjuklönen beräknas finns inte i SjLL. Den närmare beräkningen av lön och andra anställningsformer får enligt SjLL ske utifrån bransch- och arbetsanpassade avtalsbestämmelser. Arbetsmarknadens parter kan således avtala om en närmare beräkning av sjuklönens storlek genom kollektivavtal på förbunds nivå. Detta innebär att sjuklön kan beräknas på olika vis utifrån arbetstagarens bransch tillhörighet, anställningsförhållande och om sjuklönedagarna är sammanhängande eller inte. Sjuklön kan t.ex. arbetsdagsberäknas eller kalenderdagsberäknas. Om arbetstagaren har timlön eller ackordslön ska sjuklönen i princip beräknas endast efter vad som skulle ha utgjort arbetad tid. Oavsett beräkningssätt är någon principiell avvikelse från lagens sjuklönenivåer inte avsedd.

– Ett företag som har 15 anställda med 25 000 kronor i månadslön har en lönesumma på knappt 6 miljoner kronor. Om de anställda har 5 sjuklönedagar var blir sjuklönekostnaden 65 000 kronor. Företaget får ersättning för den del som överstiger 0,9 procent av lönesumman dvs. 53 000 kronor. Ersättningen i exemplet blir 12 000 kronor.

Om sjuklönen i exemplen ovan istället arbetsdagsberäknas (dvs. beräkningen görs utifrån årets 260 arbetsdagar) blir sjuklönekostnaden 30 000 kronor och kompensationen 20 000 kronor i det första fallet. I det andra fallet blir sjuklönekostnaden 91 000 kronor och kompensationen 38 000 kronor.

8.1.3 Tröskeeffekter

Som framgår i avsnitt 5 kan den föreslagna konstruktionen generera tröskeeffekter genom att ett företag som höjer sina lönekostnader kan hamna i en annan löneklass. Detta kan vara direkt kontraproduktivt för den arbetsgivare som vill nyanställa.

I exemplen nedan antas de anställda ha 25 000 kronor i månadslön och ha i genomsnitt 5 sjuklönedagar var per år. Företaget antas anställa ytterligare en person som i genomsnitt är lika ofta sjuk som de redan anställda. Lönen och sjuklönen är kalenderdagsberäknad.

– Exempel 1, från 7 till 8 anställda

Ett företag med 7 anställda har då en sjuklönekostnad på ca 30 260 kronor och får 16 460 kronor i ersättning, vilket utgör 54 procent av sjuklönekostnaden. Om företaget anställer ytterligare en person blir sjuklönekostnaden ca 34 580 kronor. Ersättning utgår med 6 200 kronor vilket motsvarar 18 procent av sjuklönekostnaden.

– Exempel 2, från 15 till 16 anställda

Företag med 15 anställda får ca 18 procent av sina sjuklöne-kostnader täckta av ersättningen. Om företaget anställer ytterligare en person uteblir ersättningen.

Om sjuklönen i exemplen ovan istället arbetsdagsberäknas blir sjuklönekostnaden i exempel 1 42 460 kronor och arbetsgivaren får 28 660 kronor vilket utgör 68 procent av kostnaden. Om ytterligare en person anställs blir sjuklönekostnaden ca 48 520 kronor. Ersättning utgår med 20 140 kronor vilket motsvarar 42 procent av sjuklönekostnaden.

I exempel 2 får arbetsgivaren ca 42 procent av sina sjuklönekostnader täckta av ersättningen. Om företaget anställer ytterligare en person får arbetsgivaren istället 22 procent av sina sjuklönekostnader täckta.

Tröskeeffekter är svåra att närmare beräkna. I vissa fall kan tröskeeffekter uppstå, det är dock inte troligt att dessa skulle ha någon avgörande betydelse för arbetsgivarnas anställningsbeslut eller de anställdas löneökningar. Den minskade risk för sjuklönekostnad och den minskning av faktiska sjuklönekostnader som förslaget innebär bedöms ha positiva effekter på anställningsbeslut som överstiger den eventuella återhållsamhet som tröskeeffekten kan skapa för företag som befinner sig i gränsen mellan två löneklassnivåer. Regeringen bedömer således att

fördelen med en konstruktion där variationen i sjukfrånvaro bland olika arbetsgivare beaktas väger tyngre än de tröskeleffekter som kan uppstå.

8.1.4 Förslagets påverkan på förebyggande arbetsmiljöarbete och anställdas sjukfrånvaro

Ett förändrat kostnadsansvar kan påverka arbetsgivarnas beteende och benägenhet att exempelvis satsa på förebyggande arbetsmiljöarbete. En förväntad effekt av ett större kostnadsansvar är att arbetsgivare arbetar mer med förebyggande arbetsmiljöarbete vilket bidrar till minskade sjukskrivningar bland de anställda. Samtidigt kan risken för att sjukskrivningarna förlängs öka för de anställda som blir sjukskrivna liksom selektion i samband med anställning. Omvänt gäller att ett minskat ansvar kan leda till att satsningar på arbetsmiljöarbete blir mindre eller uteblir.

Genom den takkonstruktion som nu föreslås och mot bakgrund av de drivkrafter som trots ersättning bör finnas hos de små arbetsgivarna bedöms incitamenten att hålla sjukfrånvaron nere bevaras. Den omständigheten att den nya ersättningen kommer att utges med automatik, och för många arbetsgivare med ett generöst belopp relativt deras sjuklönekostnader, kan emellertid ha en dämpande effekt på dessa drivkrafter.

Det är ett fåtal arbetsgivare som i dag erhåller riktigt hög ersättning från det befintliga högkostnadsskyddet. För dessa arbetsgivare innebär takkonstruktion att de kan behöva bära en större andel av sjuklönekostnaden. En förväntad effekt av detta torde vara att dessa arbetsgivare kommer att arbeta mer med förebyggande arbetsmiljöarbete vilket i sin tur bör leda till minskade sjukskrivningar bland deras anställda.

Med endast ett begränsat antal vetenskapliga studier om effekter av arbetsgivares kostnadsansvar är förslagets sammanlagda konsekvenser för sjukfrånvarons utveckling svåra att bedöma eller uppskatta.

Som tidigare har påpekats är det viktigt att effekterna av de föreslagna ändringarna följs upp och utvärderas både vad gäller satsningar på arbetsmiljön och sjukfrånvarons utveckling liksom effekter i form av selektion i samband med anställning. Det är också viktigt att konsekvenserna följs upp från ett jämställdhetsperspektiv.

8.1.5 Den nya administrativa ordningen

Genom det administrativa förslaget kommer ersättningen att tillfalla alla arbetsgivare som har rätt till ersättning, utan att arbetsgivaren behöver vare sig ansöka om förmånen eller egentligen känna till regelverket. Undantag från detta gäller arbetsgivare som använder den förenklade arbetsgivardeklarationen (arbetsgivare som är privatpersoner och där lönen inte är avdragsgill i näringsverksamhet), för vilka uppgiften om sjuklön föreslås vara frivillig. Den arbetsgivare som använder den förenklade arbetsgivardeklarationen men önskar få rätten till ersättning för höga sjuklönekostnader prövad får i stället övergå till att använda den vanliga arbetsgivardeklarationen. Detta har sin grund i att uppgifter om sjuklön inte bedöms kunna begäras in på de förenklade arbetsgivar-

deklarationerna då det skulle innebära att känsliga personuppgifter skulle komma att redovisas i varje enskilt fall. Förskottsbetalning till denna grupp förutsätter att de lämnar uppgift om sjuklönekostnad till Skatteverket. Lämnas inte några sådana uppgifter finns inte förutsättningar för att få ersättning för sjuklönekostnader varför återkrav kommer att ställas på det redan utbetalade beloppet.

Som framgår i avsnitt 6 kommer det administrativa förslaget att innebära en förenklad administration för de flesta arbetsgivare. Särskilt de mindre arbetsgivarna med bristande administrativa resurser vinner på en enkel automatisk hantering utan ett tidskrävande ansökningsförfarande. För dem är det en betydande förenkling om frågan om ersättning för höga sjuklönekostnader kan klaras av med en kompletterande uppgift om den totala sjuklönekostnaden på en handling, arbetsgivardeklarationen, som ändå ska lämnas till staten och som alla arbetsgivare får anses redan vara förtrogna med.

Genom det administrativa förslaget kommer den nya ersättningen att nyttjas fullt ut.

Den administrativa hanteringen innebär att ett befintligt uppgiftskrav i arbetsgivardeklarationen kompletteras. Detta är mindre kostsamt för företagen än införande av nya uppgiftskrav. För företag med lönesystem som räknar fram de uppgifter som ska fyllas i på arbetsgivardeklarationen, eller system som automatiskt matar uppgifterna till arbetsgivardeklarationen, blir den administrativa kostnaden av förslaget försumbar eftersom den återkommande uppdatering som görs av systemen med anledning av eventuella regeländringar kan antas omfatta även uppgiftskravet om sjuklön. För företag med en manuell lönehantering kommer den nya hanteringen innebära en utökad administrativ pålaga. Vissa månader kommer det inte finnas sjuklönekostnader att redovisa men en kontroll måste ändå göras.

Ersättningen för sjuklönekostnader ska beräknas på sjuklönekostnader inklusive arbetsgivaravgifter som belöper på sjuklönekostnaderna. De månader som arbetsgivaren haft sjuklönekostnader måste en beräkning göras för att uppgiften ska kunna lämnas. Det handlar inte om att samla in några nya uppgifter utan den utökade administrationen består i att göra beräkningar på uppgifter som arbetsgivaren redan har som underlag för att betala ut löner på ett korrekt sätt. Cirka 70 procent av arbetsgivarna lämnar arbetsgivardeklarationen elektroniskt. Givet antagandet att andelen som har ett manuellt lönesystem överensstämmer med andelen som inte lämnar arbetsgivardeklarationen elektroniskt är det ca 75 000 arbetsgivare som har en manuell hantering. Arbetsuppgiften att beräkna sjuklönekostnaderna antas i genomsnitt ta 5 minuter per tillfälle och behöver göras 12 gånger per år. Givet antagandet att den som utför uppgiften har en timlön på 235 kronor så blir kostnaden 240 kronor per företag och år. Sammanlagt för alla dessa arbetsgivare beräknas kostnaden uppgå till ca 18 miljoner kronor per år.

Kostnaden bör ställas i relation till den administrativa bördan i det befintliga systemet. Få företag söker det nuvarande högkostnadsskyddet men i gengäld är det en tidskrävande hantering för de företag som gör det.

Förslaget kommer att ytterligare underlätta företagets möjligheter att budgetera för statens ersättning för sjuklönekostnader.

8.2 Statsstödsregler

Förslaget om en ny ersättning omfattar alla arbetsgivare. Målet med ersättningen är att den ska minska den börda företagens sjuklönekostnader kan utgöra, i de fall där sjuklönekostnaderna för det enskilda företaget avviker från vad som kan anses normalt. Eftersom mindre företag i genomsnitt har lägre sjuklönekostnader är nivån då ersättningen träder in lägre för dem. Reglerna är utformade utifrån företagens olika förutsättningar och bedöms därför vara generell till sin utformning och utgör därmed inte statligt stöd enligt 107.1 FEUF.

8.3 Konsekvenser för den enskilde

8.3.1 Den nya administrativa ordningen

Uppgifter om sjukdomsdiagnos och ersättning vid sjukdom kan vara känsliga personuppgifter.

De uppgifter om utbetald sjuklön som nu Skatteverket föreslås samla in ska dock redovisas som en totalsumma, och inte på individnivå. I de fall arbetsgivaren endast har en eller ett fåtal anställda kan emellertid den lämnade uppgiften, i praktiken, komma att motsvara en uppgift på individnivå. Varken Skatteverket eller Försäkringskassan har dock normalt tillgång till några samlade uppgifter om vem eller hur många som är anställda hos varje arbetsgivare under inkomståret. Först efter inkomstarets utgång, i samband med att kontrolluppgifter lämnats, får Skatteverket normalt kännedom om vilka som varit anställda hos en viss arbetsgivare.

I några fall, nämligen i samband med kontroll under löpande inkomstår som revision och dylikt, kan Skatteverket få kännedom på detaljnivå om vilka anställda en arbetsgivare har. De uppgifterna får dock bara behandlas i ärendet om skattekontroll.

Med detta sagt finns det ändå skäl att undvika att känsliga personuppgifter redovisas. I de förenklade arbetsgivardeklarationerna lämnar arbetsgivaren uppgifter på individnivå. För att så långt möjligt skydda den enskilde bedömer regeringen därför att uppgifter om sjuklön inte ska kunna lämnas i samband med dessa deklarationer.

Till sist ska nämnas att den sekretess som gäller hos Försäkringskassan för uppgift om en enskilds hälsotillstånd och andra personliga förhållanden avser bl.a. ärenden enligt lagstiftningen om sjuklön. Som framgår i avsnitt 6.5 får lagar som inskränker integritetsskyddet endast genomföras om det intresse som ska tillgodoses är så starkt och integritetsskyddsintresset så förhållandevis svagt att inskränkningen framstår som proportionerlig. De behov och den nytta som ska tillgodoses av att det i samband med arbetsgivardeklarationen lämnas uppgift om arbetsgivarnas sjuklönekostnader – att arbetsgivarnas uppgiftslämnar börda reduceras och att förslaget bidrar till att den offentliga förvaltningen bedrivs mera effektivt och serviceinriktat - bedöms vara starkare relativt det intrång som kan bli aktuellt. Regeringen bedömer att inskränkningen därför är proportionerlig. För att det föreslagna uppgiftslämnandet ska gå att förena med kraven på skydd mot oacceptabla

intrång i den personliga integriteten behöver vissa förutsättningar vara uppfyllda. Genom förslaget till ändring i lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet och vad som i övrigt framförs i denna lagrådsremiss samt med hänsyn till befintlig reglering och kommande informationsinsatser bör samtliga dessa förutsättningar bli uppfyllda.

8.4 Konsekvenser för myndigheter

8.4.1 Försäkringskassan

Försäkringskassan hanterar årligen ca 500 ansökningar om högkostnads-skydd. Dessa ärenden handläggs manuellt. Den nya ersättningen kommer att medföra att antalet ersättningsberättigade kommer att öka markant. Den nya administrativa ordningen där uppgifter om sjuklön överförs automatiskt till Försäkringskassan och där myndigheten ska utreda vilka arbetsgivare som ska få ersättning för sjuklönekostnader kommer att kräva viss utveckling av IT-stöd. Det administrativa förslaget kommer till viss del underlätta Försäkringskassans prövning av rätten till ersättning då uppgifter om arbetsgivarnas lönekostnader och sjuklönekostnader kommer att lämnas direkt från Skatteverket. En automatisk hantering av ersättningen kan väga upp den belastning som en stor mängd nya ärenden annars kan generera. En automatisk behandling bör även kunna bidra positivt till att minska de oavsiktliga felen i handläggningen.

Den samordning som måste ske mellan den föreslagna ersättningen och dagens högriskskydd är ingen ny uppgift för Försäkringskassan. I och med att antalet ersättningsberättigade arbetsgivare kommer att öka kommer även antalet ärenden där samordning fordras emellertid att öka vilket innebär en viss administration.

Den föreslagna administrativa ordningen skiljer sig från hur Försäkringskassan vanligtvis arbetar. Den nya ordningen kommer att fordra en nära uppföljning från myndighetens sida för att säkerställa att handläggningen fungerar ändamålsenligt och att inte en mängd felaktigheter uppkommer. Uppföljningen bör inbegripa såväl riktade som slumpmässiga kontroller.

8.4.2 Skatteverket

Uppgifter om sjuklön behövs inte för Skatteverkets verksamhet med beskattning även om uppgift om utbetald lön gör det. För Skatteverket innebär den föreslagna administrativa ordningen att myndigheten kommer att ta in uppgifter för Försäkringskassans räkning och sedan på Försäkringskassans uppdrag kreditera den aktuella ersättningen på arbetsgivarens skattekonto. Detta innebär ett merarbete för Skatteverket som årligen är beräknat att kosta 0,6 miljoner kronor för IT-förvaltning m.m. Förslaget innebär att Skatteverket behöver anpassa IT-stöd m.m. till en kostnad av totalt 1,8 miljoner kronor.

8.4.3 De allmänna förvaltningsdomstolarna

Beslut om ersättning för höga sjuklönekostnader kommer att kunna omprövas av Försäkringskassan på begäran från den enskilde arbetsgivaren. Arbetsgivare som inte är nöjda med det omprövade beslutet kommer att kunna överklaga beslutet till allmän förvaltningsdomstol. Möjligheterna till omprövning och överklagande av Försäkringskassans beslut förändras således inte.

Däremot kommer antalet ersättningsberättigade att öka markant till följd av förslaget, eftersom det inte längre kommer att krävas någon ansökan, liksom antalet justeringar mellan den nya ersättningen och högriskskydden. Beslut om högkostnadsskydd omprövas dock i dag endast i ett begränsat antal fall vilket medför att även antalet överklaganden till allmän förvaltningsdomstol är begränsat. Det finns således skäl som talar både för och emot att antalet överklaganden till allmän förvaltningsdomstol skulle kunna öka till följd av de förslag som läggs fram i denna lagrådsremiss. Givet att den nya ersättningen i stor utsträckning kommer att hanteras automatiskt och att antalet omprövningar i dag är begränsat bedömer regeringen, i likhet med arbetsgruppen och Domstolsverket, att belastningen på de allmänna förvaltningsdomstolarna också bör bli begränsad.

8.5 Konsekvenser för kommuner och landsting

Förslagen i lagrådsremissen kommer att påverka kommuner och landsting endast i egenskap av arbetsgivare. Som tidigare redovisats kommer den nya ersättningen utgå med maximalt 250 000 kronor per arbetsgivare och år. Ersättningsberättigade kommuner och landsting som har sjuklönekostnader överstigande detta maxbelopp kommer, i likhet med andra arbetsgivare, inte att bli fullt kompenserade för sina sjuklönekostnader. Antalet arbetsgivare som i dag ansöker om ersättning och erhåller mer än 250 000 kronor i högkostnadsskydd är som tidigare nämnts mycket litet. Om det i denna grupp arbetsgivare skulle ingå några kommuner eller landsting innebär det att de skulle kunna komma sämre ut med den nya ersättningen. Kostnaden för att i arbetsgivardeklarationen lämna uppgift om sjuklönekostnader på aggregerad nivå bedöms vara begränsad utifrån att uppgifterna ändå torde finnas i kommunernas och landstingens lönesystem. Avsikten är att samtliga arbetsgivare i samband med arbetsgivardeklarationen ska lämna dessa uppgifter. Någon sanktion föreslås inte för de arbetsgivare som underlåter att lämna sådana uppgifter. I sådant fall är det endast möjligheten att få rätten till den nya ersättningen prövad som går förlorad. Förslaget påverkar inte den kommunala självstyrelsen.

8.6 Statistik

Idag är sjuklönestatistiken avseende mindre företag bristfällig. Vid ett obligatoriskt uppgiftslämnande om utbetald sjuklön till Skatteverket kommer kunskapsläget kring olika stora arbetsgivarers sjuklönekostnader

att förbättras. Ett obligatorium är även en förutsättning för att längre fram kunna justera procentsatserna, i lagstiftningen, så att dessa följer det faktiska utfallet på sjuklönekostnaderna. Detta kan komma att bli viktigt om sjukfrånvaron och företagens kostnader för denna förändras över tid. Försäkringskassan bör ges i uppdrag att samla och sammanställa Skatteverkets uppgifter om sjuklön. Medlingsinstitutet är statistikansvarig myndighet beträffande den officiella lönestatistiken och underliggande variabler såsom sjuklöner. Statistiska centralbyrån (SCB) utför i dag på uppdrag av Medlingsinstitutet en insamling av aggregerade sjuklöneuppgifter per företag/organisation. Enligt 6 § förordning om den officiella statistiken (2001:100) ska statliga myndigheter till statistikansvariga myndigheter lämna de uppgifter som behövs för framställning av officiell statistik. I och med att SCB på uppdrag av Medlingsinstitutet i dag gör insamling av vissa sjuklöneuppgifter anser regeringen, i likhet med arbetsgruppen, att Försäkringskassan bör få i uppdrag att lämna de insamlade uppgifterna till SCB så som myndigheterna kommer överens om. Månadsvisa uppgifter om utbetald sjuklön har således ett värde för samhällets statistikinhämtning.

8.7 Oavsiktliga och avsiktliga fel

Det faktum att antalet ärenden om ersättning för höga sjuklönekostnader kommer att öka markant innebär att risken för att det uppstår felaktigheter i Försäkringskassans handläggning ökar. Förslaget till ny administrativ hantering som dels innebär en betydligt förenklad administration för arbetsgivarna, dels en till stor del automatiserad handläggning bedöms dock bidra till att de oavsiktliga felen i handläggningen hålls nere. IT-system som rapporterar avvikelser torde vara till stöd för att upptäcka vissa felaktiga uppgifter.

Huruvida det nya systemet kommer att nyttjas på ett avsiktligt felaktigt sätt är svårt att bedöma. Så som framgår ovan påpekar några remissinstanser att det föreslagna systemet medför risk för felaktiga utbetalningar eller ett felaktigt nyttjande. *Brå* påtalar risken för att vissa arbetsgivare kommer att fabricera höga sjuklönekostnader i förhoppning om att erhålla den nya ersättningen. Det bör under alla förhållanden göras riskanalyser för att upptäcka och åtgärda eventuella sådana felaktigheter. Riktade såväl slumpmässiga kontroller från Försäkringskassans sida kommer att vara väsentliga för att mäta om det nya systemet fungerar ändamålsenligt. Som tidigare nämnts i avsnitt 6 finns det skäl som talar både för och emot att de felaktiga utbetalningarna skulle kunna öka.

8.8 Konsekvenser för statens budget

Den nya ersättningen för höga sjuklönekostnader beräknas medföra utgifter för staten på ca 360 miljoner kronor per år. Ersättningen föreslås tillgodoföras arbetsgivare via kreditering av skattekonto, vilket innebär att utgifterna föreslås budgeteras och redovisas mot inkomsttitel på

statens budget. I budgetlagen (2011:203) föreskrivs att utgifter inte får budgeteras och redovisas mot inkomstitlar (3 kap. 5 §). Riksdagen kan dock genom särskild lag besluta om undantag. I sådant fall bör som huvudregel en teknisk justering göras av utgiftstaket (prop. 2011/12:1 Förslag till statens budget, finansplan och skattefrågor avsnitt 12.3). Regeringen avser att göra en sådan justering av utgiftstaket.

Avvecklingen av det befintliga högkostnadsskyddet beräknas medföra minskade utgifter med omkring 90 miljoner kronor per år.

Sammantaget beräknas förslagen belasta statens budget med omkring 300 miljoner kronor per år.

8.9 Behov av uppföljning

Beräkningarna i denna lagrådsremiss baseras framför allt på statistik för sjuklönekostnader från SCB. Eftersom det finns brister i denna statistik för de mindre företagen¹⁴ får kostnadsuppgifterna och redovisade fördelningseffekter betraktas som ungefärliga. Mot denna bakgrund finns det enligt regeringen skäl att särskilt följa upp huruvida en eventuell reform ger avsedda resultat, bl.a. avseende konsekvenser för företag och statsfinansiella kostnader, för att vid behov revidera reformen. De genomsnittliga sjuklönekostnaderna i de mindre företagen är baserade på uppskattade uppgifter. En justering kan därför behöva göras när uppgifter på de faktiska sjuklönekostnaderna finns tillgängliga. I en uppföljning bör eventuella oönskade drivkrafter och förekomst av ett felaktigt nyttjande av ersättningen studeras särskilt.

¹⁴ Uppgifter på sjuklönekostnader i små företag finns inte tillgängliga i den befintliga statistiken. Sjuklönekostnaderna i företag med färre än 200 anställda har därför uppskattats. Denna uppskattning har gjorts med hjälp av individdata i FASIT-modellen. Individer i de mindre företagen har tilldelats sjukfall baserat på hur dessa ser ut i företag med mer än 200 anställda. För de anställda i de mindre företagen har antalet sjukfall också justerats för att stämma överens med det som uppmätts i den officiella konjunkturstatistiken över sjuklöner för 2012. Eftersom sjukfrånvaron stigit efter 2012 har också en justering gjorts med den prognostiserade uppgången i sjukfrånvaron 2012–2014. För att beräkna sjuklönen har den individuella bruttolönen, enligt Skatteverkets taxeringsregister, använts.

9 Författningskommentar

9.1 Förslaget till lag om ändring i lagen (1991:1047) om sjuklön

17 §

Paragrafen reglerar beräkning av den ersättning en arbetsgivare kan få för sjuklönekostnader.

I *första stycket* ändras bestämmelserna om beräkning av ersättning till arbetsgivare för vissa sjuklönekostnader. Sådan ersättning lämnas med högst 250 000 kronor per år till en arbetsgivare. Ersättningen ska, inom nämnda ram, täcka arbetsgivarens sjuklönekostnad under ett kalenderår i den mån kostnaden överstiger en viss del av arbetsgivarens totala lönekostnad för samma tid. Denna del av den totala lönekostnaden som utgör brytpunkten för när det uppkommer rätt till ersättning för sjuklönekostnaden anges med ett procenttal. För arbetsgivare med låga lönekostnader gäller ett lägre procenttal för att få ersättning än för arbetsgivare som har högre totala lönekostnader. Detta följer av de procenttal som i paragrafen anges för olika intervall av totala lönekostnader. Med total lönekostnad avses på motsvarande sätt som sjuklönekostnaden lönen inklusive de avgifter och skatter som belöper på lönen.

Förslaget har utvecklats närmare i avsnitt 5.

17 a §

Paragrafen innehåller samordningsbestämmelser.

Begränsningsregeln i *första stycket* avseende ersättning för sjuklönekostnader enligt 17 § ändras. Den uppgift om sjuklönekostnader som en arbetsgivare enligt 17 b § första stycket ska lämna till Skatteverket i samband med arbetsgivardeklarationen utgör en summering av samtliga sjuklönekostnader för den aktuella perioden. I uppgiften anges inte vilka arbetstagare som har fått sjuklön. Vid beräkningen av ersättning enligt 17 § ankommer det på Försäkringskassan att i förekommande fall minska den framräknade ersättningen med det belopp som har betalats i ersättning enligt 16 § inom det särskilda högriskskyddet. Minskningen ska göras med sådan ersättning enligt 16 § som har betalats ut till en arbetsgivare under det kalenderår som ersättningen enligt 17 § avser. Vidare ska minskningen göras först efter att det har konstaterats om sjuklönekostnaderna uppgår till så stort belopp att det föreligger rätt till ersättning enligt 17 §.

Om en arbetsgivare exempelvis har så höga sjuklönekostnader att kostnaderna enligt procentsatserna i 17 § skulle ge en ersättning på 300 000 kronor kan ersättning enligt 17 § ändå lämnas med högst 250 000 kronor. I ett sådant fall ska minskningen med belopp som har betalats ut enligt 16 § göras genom ett avdrag från beloppet 250 000 kronor. För en arbetsgivare vars ersättning enligt tillämplig procentsats i 17 § skulle uppgå till exempelvis 15 000 kronor ska på motsvarande sätt avdraget göras från det beloppet.

Förslaget har behandlats i avsnitt 6.6.

17 b §

Paragrafen, som är ny, behandlar bl.a. arbetsgivares uppgiftsskyldighet avseende sjuklönekostnader.

I *första stycket* denna paragraf införs bestämmelser om att en arbetsgivare ska lämna uppgifter om sin sjuklönekostnad i samband med sin arbetsgivardeklaration. Detta innebär att det blir obligatoriskt att lämna sådana uppgifter månatligen. Bestämmelsen är dock inte tillämplig på den som lämnar en förenklad arbetsgivardeklaration enligt 26 kap. 4 § skatteförfarandelagen (2011:1244).

Arbetsgivaren ska lämna uppgift om sin bruttokostnad för sjuklön, vilket innebär dels att det ska vara en summerad uppgift för samtliga anställda, dels att det i uppgiften också ska ingå socialavgifter och de skatter som anges i 17 § andra stycket. Avdrag ska således inte göras för sjuklön till arbetstagare som omfattas av särskilt högriskskydd. Någon redovisning av vilka individer som har fått sjuklön ska inte lämnas till Skatteverket.

I *andra stycket* föreskrivs att Försäkringskassan ska fatta beslut om ersättning för kostnader för sjuklön enligt 17 §. Vidare ska Försäkringskassan beräkna ersättningens storlek med ledning av uppgifter från Skatteverket. En arbetsgivare ska således inte lämna någon ansökan om ersättning till Försäkringskassan utan myndigheten har att använda sig av uppgifter från Skatteverket. Om Försäkringskassan kommer fram till att villkoren för ersättning inte är uppfyllda för en arbetsgivare för vilken Skatteverket har lämnat uppgift om sjuklönekostnader, ska Försäkringskassan i ett beslut meddela att ersättning inte beviljas.

Bestämmelsen i *tredje stycket* motsvarar den hittillsvarande bestämmelsen i 2 § förordningen (2010:425) om ersättning för kostnader för sjuklön.

Bestämmelsen i tredje stycket utgör ett undantag från den princip som läggs fast i andra stycket. Enligt tredje stycket ska en arbetsgivare som har lämnat uppgift om sina sjuklönekostnader till Skatteverket lämna handlingar och uppgifter till Försäkringskassan, om det behövs för prövning av rätten till ersättningen. Detta gäller dock endast om Försäkringskassan i ett enskilt fall begär att få sådana handlingar och uppgifter. En arbetsgivare behöver därför spara sådana handlingar och uppgifter som Försäkringskassan kan komma att behöva. Detta kan gälla uppgifter om sådant som anställdas personnummer, sjuklöneperioder, antal ersatta dagar, utbetald sjuklön och erhållen ersättning för anställda med särskilt högriskskydd.

Normalt sett ska Försäkringskassan emellertid fatta beslut om ersättning enbart på grundval av uppgifter från Skatteverket och det genom ett automatiserat förfarande.

Förslaget har behandlats i avsnitt 6.

17 c §

Paragrafen, som är ny, reglerar bl.a. hur uppgifter om beviljad ersättning för sjuklönekostnader ska lämnas till Skatteverket.

Försäkringskassan ska, om den har beviljat ersättning enligt 17 §, underrätta Skatteverket om detta, för att ersättningen ska kunna tillgodoföras arbetsgivaren genom kreditering på dennes skattekonto. Vid denna

överföring av uppgifter får Försäkringskassan använda medium för automatiserad behandling.

Förslaget har behandlats i avsnitt 6.

17 d §

Paragrafen, som är ny, behandlar förskott på ersättning för sjuklöne-kostnader.

I denna paragraf finns bestämmelser om förskott på ersättning enligt 17 §. För att förskott ska beviljas måste en arbetsgivare ansöka om det hos Försäkringskassan. Beslutet om förskott fattas av Försäkringskassan. I paragrafen finns en hänvisning till bestämmelserna i 17 c §. Detta innebär att när Försäkringskassan har beviljat förskott ska myndigheten lämna uppgifter om detta till Skatteverket på samma sätt som vid ett beslut om ersättning enligt 17 §. Förskottet tillgodoförs också på samma sätt som ersättningen enligt 17 § genom kreditering på arbetsgivarens skattekonto.

Förslaget har behandlats i avsnitt 6.7.

26 §

Paragrafen innehåller hänvisningar till vissa bestämmelser i socialförsäkringsbalken om utmätning, överlåtelse, preskription, återbetalningsskyldighet och ränta samt om handläggning. I paragrafen görs en konsekvensändring med anledning av att det i 17 d § införs en bestämmelse om att förskott beslutas av Försäkringskassan.

28 §

Paragrafen innehåller hänvisningar till socialförsäkringsbalkens bestämmelser om omprövning och överklaganden. I paragrafen görs en konsekvensändring med anledning av att det i 17 d § införs en bestämmelse om att förskott beslutas av Försäkringskassan.

9.2 Förslaget till lag om kreditering på skattekonto av ersättning för sjuklönekostnader

1 §

Lagen, som är ny, medför att av Försäkringskassan beslutad ersättning för sjuklönekostnader, ska krediteras på mottagarens skattekonto. Se även avsnitt 6.

9.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.

1 kap.

1 §

Paragrafen behandlar lagens tillämpningsområde. I första stycket utökas lagens tillämpningsområde till Skatteverkets handläggning enligt lagen (1991:1047) om sjuklön. Förfarandet behandlas i avsnitt 6.

4 §

Paragrafen behandlar för vilka ändamål uppgifter får behandlas. Första stycket utökas med en ny punkt 10 som innebär att uppgifter får behandlas för Skatteverkets hantering av uppgifter om sjuklönekostnad. Den nuvarande punkten 10 blir efter ändringen i stället punkt 11. Se även avsnitt 6.

2 kap.

2 §

Ändringen är en följd av att 1 kap. 4 § första stycket utökas till 11 punkter.

3 §

Paragrafen behandlar för vilka ändamål uppräknade uppgifter får behandlas i databasen.

I första stycket läggs en ny punkt 15 till. Genom tillägget får uppgifter som behövs för handläggning enligt lagen (1991:1047) om sjuklön behandlas.

Förslag till lag om ändring i lagen (1991:1047) om sjuklön

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1991:1047) om sjuklön dels att 16, 17, 17 a, 26 och 28 §§ ska ha följande lydelse, dels att det i lagen ska införas tre nya paragrafer, 17 b – 17 d §§, av följande lydelse

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse***16 §¹⁵**

En arbetsgivare hos vilken ett beslut enligt 13 § gäller har rätt till ersättning av Försäkringskassan för de kostnader för sjuklön som han har haft för arbetstagaren enligt denna lag.

En arbetsgivare hos vilken ett beslut enligt 13 § gäller har rätt till ersättning av Försäkringskassan för de kostnader för sjuklön som arbetsgivaren har haft för arbetstagaren enligt denna lag. *Ersättningen ska minska med det belopp Försäkringskassan har beviljat enligt 17 eller 17 d § för samma kalenderår.*

Utbetalning görs av Försäkringskassan efter skriftlig ansökan av arbetsgivaren.

Ersättning får inte lämnas för längre tid tillbaka än tolv månader före ansökningsmånaden.

17 §¹⁶

En arbetsgivare vars kostnader för sjuklön enligt 6 §, inklusive därpå belöpande avgifter och skatt, under ett kalenderår överstiger två och en halv gånger den beräknade genomsnittliga årliga sjuklönekostnaden för samtliga arbetsgivare erhåller efter ansökan ersättning från Försäkringskassan för överskjutande del av sjuklönekostnaden, dock med den begränsning som följer av 17 a § första stycket.

En arbetsgivare vars kostnader för sjuklön enligt 6 §, inklusive därpå belöpande avgifter och skatt, under ett kalenderår överstiger en viss del av dennes totala lönekostnader, inklusive därpå belöpande avgifter och skatter får med den begränsning som följer av 17 a § första stycket ersättning med högst 250 000 kronor för överskjutande del av sjuklönekostnaden enligt följande. Ersättning för sjuklönekostnaden lämnas till den del kostnaden överstiger

0,5 procent av den totala lönekostnaden om arbetsgivarens löne-

¹⁵ Senaste lydelse 2010:1248.

¹⁶ Senaste lydelse 2010:422.

kostnad uppgår till högst 3 miljoner kronor årligen,

0,9 procent av den totala lönekostnaden om arbetsgivarens lönekostnad överstiger 3 men inte 6 miljoner kronor årligen,

1,2 procent av den totala lönekostnaden om arbetsgivarens lönekostnad överstiger 6 men inte 12 miljoner kronor årligen,

1,3 procent av den totala lönekostnaden om arbetsgivarens lönekostnad överstiger 12 men inte 20 miljoner kronor årligen, och

1,5 procent av den totala lönekostnaden om arbetsgivarens lönekostnad överstiger 20 miljoner kronor årligen.

Med avgifter och skatt enligt första stycket avses avgifter enligt socialavgiftslagen (2000:980) och lagen (1994:1920) om allmän löneavgift samt skatt enligt lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster.

17 a §¹⁷

Ersättning enligt 17 § lämnas inte för arbetsgivarens kostnader för sjuklön till arbetstagare för vilka beslut enligt 13 § gäller.

Ersättning enligt 17 § ska minskas med det belopp Försäkringskassan har beviljat enligt 16 § för samma kalenderår.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om villkor för rätten till ersättning för sjuklönekostnader enligt 17 §.

17 b §¹⁸

En arbetsgivare ska i samband med sådan arbetsgivardeklaration som avses i 26 kap. 3 § skatteförfarandelagen (2011:1244) lämna uppgift om sin kostnad för sjuklön enligt 6 § inklusive avgifter och skatt enligt 17 § andra stycket.

Försäkringskassan ska fatta beslut om ersättning för kostnader för sjuklön enligt 17 § efter kalenderårets utgång och beräkna ersättningens storlek med ledning av uppgifter från Skatteverket.

En arbetsgivare som har lämnat

¹⁷ Senaste lydelse 2010:421.

¹⁸ Tidigare 17 b § upphävd genom 2004:1240.

uppgift om sin kostnad för sjuklön enligt första stycket är skyldig att på begäran lämna Försäkringskassan de handlingar och uppgifter som Försäkringskassan behöver för att kunna pröva rätten till ersättning. Om arbetsgivaren inte uppfyller begäran kan ärendet ändå komma att avgöras.

17 c §

Beslut om ersättning enligt 17 § får fattas genom automatiserad behandling av Försäkringskassan när skälen för beslutet får utlämnas enligt 20 § första stycket 1 förvaltningslagen (1986:223).

Efter att Försäkringskassan har beviljat ersättning enligt 17 § ska Försäkringskassan, utan hinder av sekretess, lämna Skatteverket de uppgifter som behövs för kreditering på arbets-givarens skattekonto. Uppgifterna ska lämnas på medium för automatiserad behandling. Ersättningen ska tillgodoföras enligt lagen (2014:000) om kreditering på skattekonto av ersättning för sjuklönekostnader.

17 d §

Försäkringskassan beslutar om förskott på ersättning enligt 17 § efter ansökan av en arbetsgivare. Bestämmelserna i 17 c § andra stycket ska tillämpas på motsvarande sätt på förskott.

26 §¹⁹

I fråga om Försäkringskassans handläggning av ärenden enligt 10, 11, 13, 14, 16, 17 och 20 §§ samt 24 § andra stycket och 27 § andra stycket tillämpas följande föreskrifter i socialförsäkringsbalken:

- 107 kap. 9 och 10 §§ om förbud mot utmätning och överlåtelse,
- 107 kap. 12 § om preskription,

I fråga om Försäkringskassans handläggning av ärenden enligt 10, 11, 13, 14, 16, 17, 17 d och 20 §§ samt 24 § andra stycket och 27 § andra stycket tillämpas följande föreskrifter i socialförsäkringsbalken:

¹⁹ Senaste lydelse 2010:1248.

- 108 kap. 2, 11 och 22 §§ om återbetalningsskyldighet,
- 108 kap. 15, 16, 19 och 21 §§ om ränta,
- 110 kap. 13 § och 31 § första stycket samt 115 kap. 4 § om skyldighet att lämna uppgifter,
- 110 kap. 14 § 1 och 2 om utredningsåtgärder,
- 110 kap. 39 och 42 §§ om undantag från sekretess,
- 110 kap. 52 § första stycket 2 och andra stycket samt 53 § om indragning eller nedsättning av ersättning,
- 112 kap. 2 och 3 §§ samt 108 kap. 10 § om interimistiska beslut.

28 §²⁰

De föreskrifter om omprövning och ändring av Försäkringskassans beslut som finns i 113 kap. 3–9 §§ socialförsäkringsbalken ska tillämpas på motsvarande sätt i fråga om

- beslut enligt 10 eller 13 §, 14 § andra meningen, 16, 17 eller 20 § eller 24 § andra stycket, samt
- beslut enligt 10 eller 13 §, 14 § andra meningen, 16, 17, 17 d eller 20 § eller 24 § andra stycket, samt
- beslut att inte avge yttrande enligt 27 § andra stycket.

Vidare ska föreskrifterna i 113 kap. 10–17, 19, 20 och 21 §§ socialförsäkringsbalken om överklagande av Försäkringskassans eller domstols beslut tillämpas på motsvarande sätt i fråga om beslut enligt 10 § första stycket 2, 13 §, 14 § andra meningen, 16, 17 eller 20 § eller 24 § andra stycket.

Vidare ska föreskrifterna i 113 kap. 10–17, 19, 20 och 21 §§ socialförsäkringsbalken om överklagande av Försäkringskassans eller domstols beslut tillämpas på motsvarande sätt i fråga om beslut enligt 10 § första stycket 2, 13 §, 14 § andra meningen, 16, 17, 17 d eller 20 § eller 24 § andra stycket.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.
 2. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för sjuklönekostnader för tid före ikraftträdandet.

²⁰ Senaste lydelse 2013:93.

Förslag till lag om kreditering på skattekonto av ersättning för sjuklönekostnader

Bilaga 1

Härigenom föreskrivs följande.

1 § Ersättning för kostnader för sjuklön enligt 17 eller 17 d § lagen (1991:1071) om sjuklön ska tillgodoföras arbetsgivaren genom kreditering på sådant skattekonto som avses i 61 kap 1 § skatteförfarandelagen (2011:1244).

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

Förslag till lag om ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 1 och 4 §§ samt 2 kap. 2 och 3 §§ lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet¹ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 §²

Denna lag tillämpas vid behandling av personuppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet och i verkets handläggning enligt lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter och lagen (2013:948) om stöd vid korttidsarbete, om behandlingen är helt eller delvis automatiserad eller om uppgifterna ingår i eller är avsedda att ingå i en strukturerad samling av personuppgifter som är tillgängliga för sökning eller sammanställning enligt särskilda kriterier.

Denna lag tillämpas vid behandling av personuppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet och i verkets handläggning enligt lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter, lagen (2013:948) om stöd vid korttidsarbete *och lagen (1991:1047) om sjuklön*, om behandlingen är helt eller delvis automatiserad eller om uppgifterna ingår i eller är avsedda att ingå i en strukturerad samling av personuppgifter som är tillgängliga för sökning eller sammanställning enligt särskilda kriterier.

Bestämmelserna i 4–6 och 8 §§ samt 2 kap. gäller även vid behandling av uppgifter om juridiska personer och avlidna.

4 §³

Uppgifter får behandlas för tillhandahållande av information som behövs hos Skatteverket för

1. fastställande av underlag för samt bestämmande, redovisning, betalning och återbetalning av skatter och avgifter,
2. bestämmande av pensionsgrundande inkomst,
3. fastighetstaxering,
4. revision och annan analys- eller kontrollverksamhet,
5. tillsyn samt lämplighets- och tillståndsprövning och annan liknande prövning,
6. handläggning
 - a) enligt lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter och
 - b) av andra frågor om ansvar för någon annans skatter och avgifter,

¹ Senaste lydelse av lagens rubrik 2013:670.

² Senaste lydelse 2013:963.

³ Senaste lydelse 2013:645.

7. fullgörande av ett åliggande som följer av ett för Sverige bindande internationellt åtagande,

8. verksamheten med bouppteckningar och dödsboanmälningar enligt ärvdabalken,

9. hantering av underrättelser från arbetsgivare om anställning av utlänningar som avses i lagen (2013:644) om rätt till lön och annan ersättning för arbete utfört av en utlänning som inte har rätt att vistas i Sverige, *och*

10. tillsyn, kontroll, uppföljning och planering av verksamheten.

9. hantering av underrättelser från arbetsgivare om anställning av utlänningar som avses i lagen (2013:644) om rätt till lön och annan ersättning för arbete utfört av en utlänning som inte har rätt att vistas i Sverige,

10. *hantering av uppgifter om sjuklön, och*

11. tillsyn, kontroll, uppföljning och planering av verksamheten.

Uppgifter som får behandlas enligt första stycket får även behandlas för tillhandahållande av information som behövs i Skatteverkets brottsbekämpande verksamhet enligt lagen (1997:1024) om Skatteverkets medverkan i brottsutredningar.

2 kap.

2 §⁴

I databasen får uppgifter behandlas om personer som omfattas av verksamhet enligt 1 kap. 4 § 1–9. Uppgifter om andra personer får behandlas om det behövs för handläggningen av ett ärende.

I databasen får uppgifter behandlas om personer som omfattas av verksamhet enligt 1 kap. 4 § 1–10. Uppgifter om andra personer får behandlas om det behövs för handläggningen av ett ärende.

3 §⁵

För de ändamål som anges i 1 kap. 4 § får följande uppgifter behandlas i databasen:

1. en fysisk persons identitet, medborgarskap, bosättning och familjeförhållanden,
2. en juridisk persons identitet, säte, ägarförhållanden samt firmatecknare och andra företrädare,
3. registrering för skatter och avgifter,
4. underlag för fastställande av skatter och avgifter,
5. bestämmande av skatter och avgifter,
6. underlag för fastighetstaxering,
7. revision och annan kontroll av skatter och avgifter,
8. uppgifter som behövs för handläggning enligt lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter,
9. avgiftsskyldighet till ett registrerat trossamfund och medlemskap i fackförening,

⁴ Senaste lydelse 2013:645.

⁵ Senaste lydelse 2013:963.

10. yrkanden och grunder i ett ärende,
11. beslut, betalning, redovisning och övriga åtgärder i ett ärende,
12. uppgifter som behövs i verksamheten med bouppteckningar och dödsboanmälningar enligt ärvdabalken,
13. uppgifter som behövs vid hantering av underrättelser från arbetsgivare om anställning av utlänningar som avses i lagen (2013:644) om rätt till lön och annan ersättning för arbete utfört av en utlänning som inte har rätt att vistas i Sverige, *och*
14. uppgifter som behövs för handläggning enligt lagen (2013:948) om stöd vid korttidsarbete.
13. uppgifter som behövs vid hantering av underrättelser från arbetsgivare om anställning av utlänningar som avses i lagen (2013:644) om rätt till lön och annan ersättning för arbete utfört av en utlänning som inte har rätt att vistas i Sverige,
14. uppgifter som behövs för handläggning enligt lagen (2013:948) om stöd vid korttidsarbete, *och*
15. *uppgifter som behövs för handläggning enligt lagen (1991:1047) om sjuklön.*

I databasen får även andra uppgifter behandlas som behövs för fullgörande av ett åliggande som följer av ett för Sverige bindande internationellt åtagande.

Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter som får behandlas i databasen enligt första stycket.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

Förslag till förordning om ändring i förordningen (2001:588) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet

Bilaga 1

Härigenom föreskrivs att 7 § förordningen (2001:588) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet¹ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

7 §²

Till Försäkringskassan ska uppgifter lämnas ut från beskattningsdatabasen i den utsträckning det behövs för

1. beräkning eller kontroll av sjukpenninggrundande inkomst,
2. fördelning av ålderspensionsavgifter,
3. fastställande av underhållsstöd och betalningsskyldighet för sådant stöd enligt socialförsäkringsbalken,

4. beräkning och kontroll av bostadsbidrag enligt socialförsäkringsbalken,

5. beräkning av betalningsskyldighet enligt 8 § andra stycket lagen (2004:1237) om särskild sjukförsäkringsavgift, *eller*

6. beräkning och kontroll av bostadstillägg enligt socialförsäkringsbalken.

5. beräkning av betalningsskyldighet enligt 8 § andra stycket lagen (2004:1237) om särskild sjukförsäkringsavgift,

6. beräkning och kontroll av bostadstillägg enligt socialförsäkringsbalken, *eller*

7. *beräkning av ersättning för sjuklönekostnad enligt 17 eller 17 d § lagen (1991:1047) om sjuklön.*

De uppgifter som ska lämnas till Försäkringskassan med stöd av första stycket är uppgifter

5. enligt 19 kap. 11, 13 och 14 §§ socialförsäkringsbalken, med undantag av 13 § tredje stycket,

6. om inkomst som anges i 97 kap. 2, 4, 5, 11 och 13 §§ socialförsäkringsbalken, med undantag av 5 § tredje stycket och 13 § första stycket 1–3,

7. om fastighet, ägarandel, fastighetsbeteckning, adress och bostadsyta,
4. om avgiftsunderlag enligt 2 kap. 24 § socialavgiftslagen (2000:980) som beräknats för arbetsgivare under ett kalenderår,

4. om avgiftsunderlag enligt 2 kap. 24 § socialavgiftslagen (2000:980) *och om därpå belöpande arbetsgivaravgifter enligt 2 kap. socialavgiftslagen, skatt enligt 1 § lagen (1990:659) om löneavgift och avgift enligt 1 § lagen (1994:1920) om allmän*

¹ Senaste lydelse av förordningens rubrik 2003:1023.

² Senaste lydelse 2011:1521.

löneavgift som beräknats för arbetsgivare under ett kalenderår,

5. om avdrag för avsättning till periodiseringsfond och expansionsfond enligt 30 och 34 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) samt om återföring av sådana avdrag,

6. om schablonintäkt enligt 47 kap. 11 b § inkomstskattelagen,

7. om samtliga intäkts- och kostnadsposter i inkomstlagen tjänst och kapital, *och* 7. om samtliga intäkts- och kostnadsposter i inkomstlagen tjänst och kapital,

8. om överskott eller underskott i inkomstlaget näringsverksamhet. 8. om överskott eller underskott i inkomstlaget näringsverksamhet, och

9. om *sjuklönekostnad enligt 17 b § första stycket lagen (1991:1047) om sjuklön.*

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2015.

Förslag till förordning om ändring i förordningen (2010:425) om ersättning för kostnader för sjuklön

Bilaga 1

Härigenom föreskrivs i fråga om i förordningen (2010:425) om ersättning för kostnader för sjuklön

dels att 3 och 11 §§ ska upphöra att gälla,

dels att rubriken till förordningen samt 1, 2, 4, 5 och 8 §§ och rubriken närmast före 1 § ska ha följande lydelse.

Förordning om förskott på ersättning för kostnader för sjuklön

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Ansökan och utbetalning

Ansökan om förskott

1 §

Ansökan om ersättning för sjuklönekostnader enligt 17 § lagen (1991:1047) om sjuklön ska göras skriftligen hos Försäkringskassan. Ansökan ska göras på blankett som fastställs av Försäkringskassan.

Ansökan om *förskott enligt 4 §* på ersättning för sjuklönekostnader enligt 17 § lagen (1991:1047) om sjuklön ska göras skriftligen hos Försäkringskassan. Ansökan ska göras på blankett som fastställs av Försäkringskassan.

2 §

En arbetsgivare som ansöker om *ersättning för sjuklönekostnader* är skyldig att på begäran lämna Försäkringskassan de handlingar och uppgifter som Försäkringskassan behöver för att kunna pröva rätten till ersättning.

En arbetsgivare som ansöker om *förskott enligt 4 §* är skyldig att på begäran lämna Försäkringskassan de handlingar och uppgifter som Försäkringskassan behöver för att kunna pröva rätten till ersättning.

Om arbetsgivaren inte lämnar in de handlingar eller uppgifter som följer av *första stycket eller 1 §*, ska denne ges tillfälle att inom viss tid komplettera ansökan. Om arbetsgivaren inte följer en uppmaning att *komplettera ansökan*, får *denna* prövas i befintligt skick.

Om arbetsgivaren inte lämnar in de handlingar eller uppgifter som följer av första stycket, ska denne ges tillfälle att inom viss tid komplettera *ärendet om ersättning*. Om arbetsgivaren inte följer en uppmaning att *lämna kompletterande handlingar eller uppgifter*, får *ärendet ändå avgöras*.

4 §

En arbetsgivare som redan före ett kalenderårs utgång uppfyller villkoren för rätt till ersättning enligt 17 § lagen (1991:1047) om sjuklön kan efter ansökan få ersättning i förskott. Försäkringskassan får vid bedömningen av om

En arbetsgivare som redan före ett kalenderårs utgång *kan antas uppfylla* villkoren för rätt till ersättning enligt 17 § lagen (1991:1047) om sjuklön kan efter ansökan få ersättning i förskott. Försäkringskassan får vid bedöm-

villkoren för ersättning i förskott är uppfyllda uppskatta arbetsgivarens årliga lönekostnad. Om en arbetsgivare har fått ersättning i förskott, får Försäkringskassan pröva en ny ansökan om förskott tidigast efter tre månader, räknat från den dag då den förra ansökan kom in till myndigheten.

ningen av om villkoren för ersättning i förskott är uppfyllda uppskatta arbetsgivarens årliga lönekostnad. Om en arbetsgivare har fått ersättning i förskott, får Försäkringskassan pröva en ny ansökan om förskott tidigast efter tre månader, räknat från den dag då den förra ansökan kom in till myndigheten.

5 §

Om en arbetsgivare har *fått* ersättning i förskott, ska Försäkringskassan göra en slutavräkning året efter det år som förskottet avser.

En arbetsgivare som har *tagit emot* ersättning i förskott är återbetalningsskyldig om ersättningen har *betalats ut* med för högt belopp. Försäkringskassan ska i ett sådant fall besluta att kräva tillbaka vad som har betalats ut för mycket.

Om ersättning har *betalats ut* med för lågt belopp, ska Försäkringskassan *betala ut* mellanskillnaden.

Om en arbetsgivare har *tillgodoförts* ersättning i förskott, ska Försäkringskassan göra en slutavräkning året efter det år som förskottet avser.

En arbetsgivare som har *tillgodoförts* ersättning i förskott är återbetalningsskyldig om ersättningen har *tillgodoförts* med för högt belopp. Försäkringskassan ska i ett sådant fall besluta att kräva tillbaka vad som har *tillgodoförts* för mycket.

Om ersättning har *tillgodoförts* med för lågt belopp, ska Försäkringskassan *bevilja ersättning för* mellanskillnaden

8 §

När det gäller återkrav enligt 5 § andra stycket får Försäkringskassan vid senare *utbetalning* av ersättning till den återbetalningsskyldige dra av ett skäligt belopp för att kvitta vad som har *betalats ut* för mycket. Detsamma gäller skyldigheten att betala ränta enligt 6 §.

När det gäller återkrav enligt 5 § andra stycket får Försäkringskassan vid *ett* senare *beslut* om ersättning till den återbetalningsskyldige dra av ett skäligt belopp för att kvitta vad som har *beviljats* för mycket. Detsamma gäller skyldigheten att betala ränta enligt 6 §.

-
1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2015.
 2. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för sjuklönekostnader för tid före ikraftträdandet.

Förslag till förordning om ändring i förordningen (2014:88) om ändring i förordningen (2001:588) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet

Bilaga 1

Härigenom föreskrivs att 2 § förordningen (2001:588) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet¹ i stället för lydelsen enligt förordningen (2014:88) om ändring i den förordningen ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §²

Beträffande personer som avses i 2 kap. 2 § lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet får i beskattningsdatabasen behandlas uppgifter.

7. som behövs vid Skatteverkets handläggning av ärenden som sker med stöd av

- kupongskattelagen (1970:624),
- fastighetstaxeringslagen (1979:1152),
- lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt,
- lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift,
- skatteförfarandelagen (2011:1244),
- mervärdesskattelagen (1994:200),
- lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter,
- inkomstskattelagen (1999:1229),
- lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter,

– lagen (2013:948) om stöd vid korttidsarbete, eller
– annan författning med bestämmelser om skatter och socialavgifter,
8. om planerad, beslutad, pågående eller avslutad revision och annan kontroll av skatter och avgifter,

9. om att fordran mot en person registrerats hos Kronofogdemyndigheten och om indrivningsresultat,

10. om beslut om näringsförbud,

11. om antal anställda och anställdas personnummer,

12. om postgiro- och bankgironummer, om fullmakt lämnats för bank- eller postgiro att ta emot skatteåterbetalning på ett konto samt uppgifter om fullmakten och kontot,

13. om bouppteckning eller dödsboanmälan, dödsbodelägare, tillgångar och skulder samt övriga uppgifter som behövs i verksamheten med bouppteckningar och dödsboanmälan enligt ärvdabalken,

14. för förberedelsearbete vid fastighetstaxering,

¹ Senaste lydelse av förordningens rubrik 2003:1023.

² Senaste lydelse 2014:88.

15. om lagfarna köp av hela eller delar av fastigheter samt om fastighetsregleringar vid vilka mer än två hektar åkermark, betesmark och skogsmark överförs från en fastighet till en annan och där frivillig överenskommelse om likviden föreligger,

16. om tillsyn enligt alkohollagen (2010:1622),

17. som behövs för handläggning av ärenden enligt lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden eller lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning eller annars för informationsutbyte och annan handräckning enligt internationella åtaganden,

18. från aktiebolagsregistret,

19. från vägtrafikregistret,

20. från Folkhälsomyndigheten om tillstånd enligt alkohollagen och om omsättning enligt restaurangrapport,

21. från Arbetsförmedlingen om beslut om arbetsmarknadspolitiska åtgärder samt om utbetalt belopp och datum för utbetalningen,

22. från Tullverket om debiterad mervärdesskatt vid import, exportvärden, antal import- och exporttillfällen samt de tidsperioder som uppgifterna avser samt uppgifter från verket som behövs för tillämpningen av 3 kap. 30 § andra stycket mervärdesskattelagen och för fastställande, uppörd eller kontroll av mervärdesskatt vid import,

23. från Försäkringskassan om försäkring mot kostnader för sjuklön när det gäller arbetsgivaren och den försäkrade, om sjukpenninggrundande inkomst av annat förvärsarbete och om utsänd person,

24. om avgiftsskyldighet till sådant trossamfund som har eller har beviljats uppbördshjälp enligt 16 § lagen (1998:1593) om trossamfund samt om församlingstillhörighet inom Svenska kyrkan,

19. om att prissättningsbesked har lämnats enligt lagen (2009:1289) om prissättningsbesked vid internationella transaktioner, *och*

20. om flyttningar av varor eller bränsle som avses i lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt respektive lagen (1994:1776) om skatt på energi.

19. om att prissättningsbesked har lämnats enligt lagen (2009:1289) om prissättningsbesked vid internationella transaktioner,

20. om flyttningar av varor eller bränsle som avses i lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt respektive lagen (1994:1776) om skatt på energi, *och*

21. om sjuklön enligt lagen (1991:1047) om sjuklön.

Skatteverket får meddela närmare föreskrifter om vilka uppgifter som får behandlas i beskattningsdatabasen.

1. Kammarrätten i Göteborg
2. Förvaltningsrätten i Uppsala
3. Justitieombudsmannen
4. Domstolsverket
5. Arbetsdomstolen
6. Försäkringskassan
7. Inspektionen för socialförsäkringen
8. Kronofogdemyndigheten
9. Skatteverket
10. Arbetsmiljöverket
11. Tillväxtverket
12. Arbetsgivarverket
13. Regelrådet (N2008:05)
14. Datainspektionen
15. Statskontoret
16. Statistiska Centralbyrån
17. Konkurrensverket
18. Myndigheten för tillväxtpolitiska utvärderingar och analyser
19. Medlingsinstitutet
20. Brottsförebyggande rådet
21. Parlamentariska Socialförsäkringsutredningen (S 2010:04)
22. Institutet för arbetsmarknads- och utbildningspolitisk utvärdering (IFAU)
23. Sveriges Kommuner och Landsting
24. Föreningen Svenskt Näringsliv
25. Företagarna
26. Tjänstemännens centralorganisation (TCO)
27. Sveriges akademikers centralorganisation (SACO)
28. Landsorganisationen i Sverige (LO)
29. Näringslivets regelnämnd NNR
30. Almega AB
31. FöretagarFörbundet
32. Lantbrukarnas Riksförbund, LRF

Näringslivets regelnämnd och Företagarförbundet har inte svarat på remissen.